

1974 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரின் கீழ் வராது.

திரு. கோவை செழியன்: கொடுத்து நான்கு நாளாயிற்று, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுப்பதே தீர்மானத்தின் அவசரத் தன்மையை உத்தேசித்துதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பற்றி எல்லாம் என் அறைக்கு வந்து கேட்க வேண்டும். எனினும் உங்களுடைய தீர்மானம் என் ஆய்வில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(5) 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டென்னிஸ் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. த. சோனையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் என்னுடைய பேச்சை முடிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் பேச்சு முடிந்து விட்டது. திரு. டென்னிஸ் அவர்கள் இப்போது பேசுவார்கள்.

* திரு. என். டென்னிஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைவிட, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக கடந்த சில ஆண்டுகளாக இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கைகளைச் சர்பிளஸ் பட்ஜெட்கள். ஆனால் இவ்வாண்டு டெபிசிட் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாக கடந்த சில ஆண்டைய பட்ஜெட்டுகளைவிட இவ்வாண்டு பட்ஜெட் உரை நீண்ட அறிக்கையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெபிசிட் பட்ஜெட் என்றால் வரி சுமத்தப்படும். அதன் மூலம் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை ஏறும் என்றுதான் அர்த்தம். மேலும் இந்த நீண்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் பொதுமக்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணக்கூடிய வழிவகைகள் எடுத்துக் கூறப்

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1974 மார்ச் 8]

பட்டிருந்தால் அது வரவேற்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணக்கூடியதான வழிமுறைகள் எதுவும் காணவில்லை. இந்த அறிக்கையில் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்கக்கூடிய புரட்சிகரமான திட்டம் ஏதும் இல்லை.

1967-ல் ரூ. 194 கோடி வருவாய் என்றால் இன்று ரூ. 483 கோடி ரூபாய்க்கான பட்ஜெட். இந்த வருவாய் எவ்விதம் வருகிறது? இந்த வருவாயின் மூலம் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப் படுகின்றனரா? செலவுத் தொகை கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் யாவருக்கும் ஒன்றுபோல் போய்ச் செருகின்றதா? சமதர்ம தடைபோடும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் புதிதாக ஒன்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துள்ள இரண்டு மூன்று உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் வேறு கதை பேசிக் கொண்டிருப்பது இந்த அவைக்கு நலந்தானது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டென்னிஸ் நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. என். டென்னிஸ்: தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதார நிலை மிகவும் மந்த நிலையில் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் பலவிதமான பிரச்சினைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும், முந்திய ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். 53 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல பக்கங்கள்—மத்திய அரசின்மீது பல பிரச்சினைகளுக்குப் பழி போடக்கூடியதான முறையைப் பார்க்கலாம். சாதனைகள் யாவும் மாநில அரசின் சாதனைகளாகவும், குறைகளுக்கு எல்லாம் மத்திய அரசே காரணம் என்பது போலவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 8] [திரு. என். டென்னிஸ்]

ஆனால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் என்ன? மாநில அரசு தனக்குள்ளே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது, அவற்றுக்கு என்ன பரிகாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது, அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பன எதையும் இங்கே விளக்கிக் கூறியிருப்பதாகப் பார்க்க முடியாது. எந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவும் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படவில்லை. இப்படி ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியை உருவாக்கிக் கொண்டே இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள மத்திய அரசின்மீது பழி போடுவதைத்தான் இந்த அறிக்கையில் கண்டுகொள்ள முடியும்.

தமிழ்நாடு அரசு செலவு செய்திருக்கிற தொகை ரூ. 453 கோடியாகும். இந்த 483 கோடி ரூபாயும் பொதுக் குறிக்கோளோடு செலவிடப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. மாநிலத்தின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் பொதுக் கண்ணோட்டத்தோடு நியாயமான முறையில் செலவிடப்படுகின்றதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் செலவிடப்படுகின்றன. அமைச்சர்கள் பகுதிகள், ஆளும் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் பகுதிகளுக்குத்தான் அரசுப் பணம் அதிகமாகச் செலவிடப்படுகின்றது.

வருவாய் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் ரூ. 194 கோடியில் இருந்து ரூ. 470 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. பொருளாதார நிலையில் வாடியிருக்கும் மக்கள் பல பொருள்களுக்கு வரி விதி விலக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் வரிச் சீரமைப்பு என்ற போர்வையில் 10 கோடி ரூபாய் திரும்பவும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது வரி அதிகரிப்பிற்கு சீரமைப்பு என்ற அழகான வார்த்தை கொடுத்தாலும் பொது மக்கள்தான் அதன் சுமையைச் சுமக்க வேண்டும்.

கடுமையான வரிச் சுமை சுமந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற பொது மக்களின் மேல் 10 கோடி ரூபாய் வரிச் சுமை சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி உயர்வு மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை ஏறிவிடும். விற்பனை வரி விலக்கிற்கான வியாபாரத் தொகை 25 ஆயிரத்திலிருந்து 50 ஆயிரம்

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1974 மார்ச் 8]

ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. சிறு வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் இது வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வியாபாரத் தொகைக்குரிய வரி மீதான சர்சார்ஜ் 5 சதவிகிதத்தில் இருந்து 10 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

ஆதலால், இது வலது கையால் வழங்கப்பட்டதை இடது கையால் எடுத்துக்கொண்டு விட்டது போலத்தான் ஆகிறது. சிறிய வர்த்தகர், பெரிய வர்த்தகர் என்ற பாகுபாடு வரி கட்டுவோருக்குக் கிடைக்கும் ஆதாயமே அல்லாமல் பொது மக்களுக்கு எவ்விதத்தில் நன்மை பயக்கும் என்பது தெரியவில்லை. ஆதலால் இந்த வரியின் சுமையைப் பொதுமக்கள்தான் சுமக்க வேண்டும். எந்த நிலையில் எந்த இடத்தில் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டாலும் அதற்கு என்ன காரணம் சொன்னாலும் பாதிக்கப்படுவது ஏழைகள், நடுத்தர மக்கள் தான்.

அடுத்ததாக, அரிஷ்டங்களுக்கு 30 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவகை என்ற தோரணையில் இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகின்றது. ஆனால் அரிஷ்டத்திலே பல வகைகள் இருக்கின்றன. மெடிசினல் க்யூரிட்டி வால்யூ உள்ள அரிஷ்டங்களுக்கு இவ்விதம் வரி விதிப்பது, பொதுமக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். ஆகவே, தரம் பார்த்து, மெடிசினல் வால்யூ உள்ள அரிஷ்டங்களுக்கு இந்த வரி விதிப்பைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மோட்டார் வாகன சீரமைப்பு வரி என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்று பஸ்கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டபோது அது கட்டண உயர்வு அல்ல, சீரமைப்பு என்று கூறப்பட்டது. இன்று வரிச் சீரமைப்பு என்ற போர்வையில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிச் சீரமைப்பு வரி உயர்வாகத் தலைகாட்டி கூடுதலாகப் பொதுமக்கள் தான் கஷ்டம் அடைய வழி வகுக்கும். இதன்மூலம் பஸ்கட்டணம் உயர்த்தப்படலாம்.

அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை மேலும் உயர எதுவாக புதிய வரிகள் செய்துவிடும். இதனால், ஏழை, நடுத்தர மக்கள் இன்னும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. என். டென்னிஸ்]

விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 10 கோடி ரூபாய்க்கு மாநில சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கிறது என்றால், அதன் மூலம் விலைவாசி உயர்வதற்காவது மாநில அரசுதான் பொறுப்பு அல்லவா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாடு அரசின் நிர்வாகச் செலவில், சிக்கனம் கையாண்டிருந்தால், மக்களின் பொருளாதரப் பிரச்னைகளுக்குரிய காரியங்களில் பிரையாரிட்டியைக் கையாண்டிருந்தால், இந்த வரி விதிப்பைத் தடுத்திருக்கலாம். இவ்வாறு நிர்வாகச் செலவுகளில் சிக்கனத்தைக் கையாளுவதற்குப் பதிலாக, பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்குப் பிரையாரிட்டி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, வாரியங்கள் என்றும், கட்டிடங்கள் என்றும், நினைவுச் சின்னங்கள் என்றும், செலவை உயர்த்தியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக விளம்பரம் தேடுவதற்காகப் பல காரியங்களுக்கு முதல் செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதை நாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பார்க்க முடியும்.

அடுத்ததாக, நமது தேசத்தில் விவசாயத்தை நம்பி 70 சதவிகிதத்தினர் வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் நிலைமை உயர வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இன்று விநியோகத்தில் பலவிதமான கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குச் சரியான சமயத்தில் விவசாயக் கடன் கிடைக்கவில்லை, உரம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை குறைவு என்று ஒரு பக்கத்திலே கூறும் போது, அவற்றை வாங்குபவர்கள் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்று மறுபக்கம் கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி முரண்பாடான நிலைமை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால், உழவுப் பொருள்கள்—கருவிகள் விதை வகைகள் போன்றவற்றைக் குறைந்த மானிய விலையில் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கிறது.

இன்று, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உற்பத்தி பெருகியிருந்தால், ஏன் இந்த மாநிலத்தில் ஒரு படி அரிசியின் விலை ரூ. 5 ஆக இருக்க வேண்டும்?

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1974 மார்ச் 8]

உற்பத்தி, உண்மையிலேயே பெருகியிருந்தால், அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கையில், விநியோகக் கொள்கையில் ஏற்பட்டிருக்கிற கோளாறுதான் இதற்குக் காரணம்.

அண்டை மாநிலங்களுக்கு நாம் அரிசி கொடுப்பதாகக் கூறப் படுகிறது. அப்படி யென்றால், நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள பல பாகங்களுக்கு ஏன் தாராளமாக அரிசி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் விநியோகம் இல்லை என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், எல்லைப் பகுதிகளில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 5-க்கு விற்கிறது. தாலுகாவிற்குத் தாலுக்கா, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், அரிசியைக் கொண்டு போவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விற்பனை நிலையங்களில் இன்று பலவிதமான கோளாறுகள் இருக்கின்றன. தரம் குறைந்த அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு கடைக்கு 2,000 கார்டிகள் இருக்கின்றன. அதனால், ஏழை மக்கள் மூன்று நான்கு மைல் நடந்தே செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. பல நாட்கள் நடந்தால்தான் அரிசி கிடைக்கும் என்ற கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது.

பெல்ட் ஏரியாவில், 25 சென்ட் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி வழங்குகின்ற குடும்பக் கார்டு கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையை அரசு கைக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு நிலம் கரிவாக இருக்கிறதா, விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்காமல், இவ்வித கஷ்ட நிலையை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. வேண்டுமானால் ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு, அரிசி வாங்கக்கூடிய குடும்பக் கார்டு கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அடுத்ததாக, தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக் கூறினால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு ரூ. 1 கோடி கடன் கொடுத்தது ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு கோடி ரூபாயையும் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக் கல்லாத, வேறு காரியங்களுக்கும் செலவிட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் இந்தத் தொகையைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையில், அரசு வசூலிக்க முடியாத நிலையில், இந்தத் தொகையை ரத்து

1974 மார்ச் 8] [திரு. ஏன். டென்னிஸ்]

செய்திருக்கிறது. நெசவாளர்களுக்கு, நிரந்தரமாக, அவர்கள் தொழிலுக்கு நன்மை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் அரசு உதவத் திட்டமும் வகுக்கவில்லையென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, பட்ஜெட்டின் 22-வது பக்கத்தில் இலவச கண்ணொளி வழங்கக் கூடிய திட்டத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இலவசமாக, மூக்குக் கண்ணாடி கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் கிள்ளியூர் வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பலர் கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்தின் மூலம் சிகிச்சை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் இலவசமாக மூக்குக் கண்ணாடி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் 1:34 என்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விகிதத்தை 1:30 என்பதாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் கல்வியின் தரம் உயர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கக் கூடிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இன்று, தற்பொழுதிருக்கும் புரப்போர்ஷினில்கூட ஆசிரியர்களை நியமிக்காததை நாம் பார்க்கிறோம்.

உள்ளூர் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் ரூ. 1.19 கோடியிலிருந்து ரூ. 2.19 கோடியாக உயர்த்தி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றிருக்கிற சாலைகளை அதிகப்படுத்த ரூ. 1 கோடி போதுமானதாக இல்லையென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். உள்ளூர் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், 1-4-1967-லிருந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில்தான் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை, இன்றிருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளின் நீள அடிப்படையில் கொடுக்க அரசு உதவ வேண்டும்.

மாவட்டப் பிரச்சனைகள் சிலவற்றைப்பற்றிக் கூறினால், நிதிநிலை அறிக்கையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஒதுக்கப்பட்ட மாவட்டமாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலை இல்லாதிருக்கிற மாவட்டம். அடிக்கடி நாங்கள் கூறி வருகிறோம். அங்கு ரப்பர்

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1974 மார்ச் 8]

தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று. படித்தவர்கள், வேலையில்லாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய மாவட்டம். ஆகவே, ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சூழித்துறை ஆற்றில் பல முக்கியமான பாலங்கள் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கின்றன. ஞானமிளக் கடவு, மங்காடு, கடவு பாலங்கள் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கு கட்டி, குளச்சல் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பட்டினங்கால் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 15,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை விவசாயத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், 8,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்புதான் விவசாயத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், பல சூழ்நிலைகளில், அங்கே விவசாயிகளிடம் இருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தும், புதிதாக மடைகள் sluice அமைக்கவும், கால்வாய்கள் அமைப்பதற்கும், பட்டினங்கால் நிர்வாகம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காத காரணத்தினால், விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்தப் பெரிய குறையை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10.30)

திரு. கோ. செபமாவை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழுமனதோடு வாசலேற்று அதைப்பற்றிப் பேசுவிரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழக அரசு செய்திருக்கின்ற சாதனைகளையும் உருவாக்கி இருக்கிற சட்ட திட்டங்களையும் பல செயல்களையும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல பெரியோர்களும் பொதுமக்களும் தமிழ்ச் செய்தித் தாள்களும், ஆங்கில ஏடுகளும் வாசலேற்றுப் புகழ்ந்து பாராட்டுகின்றனர். இந்த நோக்கிலே தமிழ் நாட்டோடு பல்வேறு மாநிலங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது இது ஒரு

1974 மார்ச் 8] [திரு. கோ. செபமாலை]

பற்றுக்குறை பட்டு ஜெட் என்று மாற்றுக் கட்சியினரும் மற்றவர்களும் பேசினார்கள். உள்ளபடியே நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்களும், நல்ல மனம் கொண்டவர்களும் பாராட்டுகிறார்கள்.

சுதந்திரம் பெற்று இருபத்து நான்கு ஆண்டிக் காலம் ஆகியும் கூட மற்ற மாநிலங்களிலே மோசமான நிலைமை இருக்கின்ற நிலைமையில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த ஆட்சியைத் தொடங்கி அதற்குப் பிறகு அவர்களைப் பின்பற்றி நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்காகத் திட்டங்களையும் நல்ல பல காரியங்களுக்கும் நிறைவேற்றி செயல் வீரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கிறது.

மின்சாரம் வழங்கும் திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டு பூர்த்தியாகி வருகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகின்ற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் நான் அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் செய்தும் கூட சிலர் வேண்டுமென்றே தங்களுடைய மனத்திலே உள்ள சங்கடங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இதை வாவேற்க மறுக்கிறார்கள்.

ஆனால் நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்களால் நல்ல காரியங்கள் எப்பொழுதும் நிறைவேற்றப்பட்டால் ஏற்க மறுக்கின்ற நிலை அரசியல் வட்டாரத்திலே இருப்பதுதான்.

அரிசனங்களுக்காக, அவர்கள் தரவேண்டிய மின் கட்டணத்தை அரசே ஏற்று அவர்களுக்கு அதிலேயிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து இருக்கிறது. சென்ற அரசு இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நல்ல உள்ளத்தோடும், அன்போடும் மன நிறைவோடும் மக்கள்பால் கொண்ட அன்பாலும் அரிசன மக்களுக்குத் தேருவிளக்குகள் பயன்படுத்துவதால் ஆகும் கட்டணத்தை அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது என்ற முறையிலே நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. செபமாலு]

[1974 மார்ச் 8]

அதுமட்டுமல்ல, அரிசன மக்களுக்காக வீட்டு வசதி வாரியத்தை ஏற்படுத்தி அரிசனங்கள் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு அரசு முன்வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த அரசு இதைச் செய்வதற்கு மறுத்தார்கள், அப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அவர்களுக்காக என்று தனியாக வீட்டு வசதி வாரியம் ஏற்படுத்தித் தமிழகம் பூராவும் அவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற முறையிலே திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலேய சாம்ராஜ்யம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு ஒரு அரிசனக் குடிமகன் உயர்நீதிமன்றத்திலே அமர்த்தப்படவில்லை. ஆனால் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாகவும் தின்னமாகவும் துணிவாகவும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்ற முறையிலே அரிசனக் குடிமகனை உயர்நீதி மன்றத்திலே அமர்த்திய பெருமை நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும்.

நாங்கள் நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் என்று வாழ்த்தி வரவேற்றுப் பேசுகின்ற டாக்டர் நாவலர் அவர்கள், 1966 ஆம் ஆண்டிலே 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்ட கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது 110 கோடியே 15 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கி ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் பின்தங்கிய மக்கள் எல்லாம் பட்டித் தொட்டிகளிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் கல்வி பெறத்தக்க வகையிலே மென் மேலும் திட்டங்களை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்கத்திலே பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுக்கும் குடும்ப நலத் திட்டம் என்ற முறையில் ரூபாய் 10 ஆயிரம் முதலீடு செய்கின்ற முறையில் பிற்காலத்தில் அவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் இந்த அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய திட்டம். எந்த மாநிலமும் இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. கோ. செபமாலி]

அது மட்டுமல்ல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஆசிரியர் களுக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ரூபாய் 10 அகவிலைப்படி உயர்வு அளித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பார்த்து, என்ன செய்தார்கள், என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன்—இது எல்லாம் சாதனையாகத் தெரியவில்லையா?

அது மட்டுமல்ல. அறநிலையத் துறையின் சார்பாக கிராமங்கள் தோறும் அரிசன மக்கள் வாழுகின்ற பகுதிகளிலே உள்ள அம்மன் கோயில்கள், காளியம்மன் கோயில்கள் இவை களில் எல்லாம் கடவுளாக இருந்தாலும் கூரை விட்டிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கோயில்களுக்கு எல்லாம் சிமிண்ட் கொடுத்து நல்ல கற்கட்டடங்கள் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பல்வேறு இடங்களிலே கோயில்கள் இருக்கின்றன, அரிசன மக்கள் வாழுகின்ற இடங்களிலே உள்ள கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப் பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது இந்த அரசு.

இந்த நேரத்திலே நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அறநிலையத் துறையின் சார்பாக, பல பெரிய பெரிய கோயில்களில் வருவாய் அதிகமாக இருப்பதால் அந்த வருவாயைக் கொண்டு அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை வாங்கி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் குறைந்த வாடகைக்குக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் மேலும் மேலும் வருவாய் உயரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியில் சில காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். திட்டக்குடியில் கிட்டத்தட்ட சுதந்திரம் பெற்று 24 அண்டுகள் ஆகியும்கூட வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயரில் தண்ணீர் சரியாகத் தேங்காத நிலைமைதான் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. தண்ணீர் அப்படித் தேங்கினாலும்கூட ஒரு விளைச்சலுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. அடுத்த விளைச்சலுக்குப் போத வில்லை. இதை நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சரிப்படுத்தவோ, சீர்படுத்தவோ, கரையைச் செப்பனிடவோ, தூர் எடுக்கவோ,

[திரு. கோ. செபமாவை] [1974 மார்ச் 8]

மதகுக்கைச் சரி செய்யவோ இல்லை. இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நம்முடைய தமிழக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் முன்னாள் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் அவர்களும் எவ்வளவு செலவாகும் என்று பார்த்து 18 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நான் அந்தத் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் துரிதமாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திட்டக்குடியில் வெள்ளம் சென்றால், அது மக்களைப் பாதிக்கிறது. ஆகவே அந்த வெள்ளாற்றின் கரையோரமாக ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, திட்டக்குடியில் ஒரு தாலுகா ஆபீஸ் வைக்க வேண்டுமென்று அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : அவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூறுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே முதல்வரவர்கள் படிக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு அரசினுடைய முதல்வரவர்கள் படிக்கிறார்கள். அந்த அரசு மக்களாட்சி முறையில் ஒரு கட்சியின் சார்பில் வரும் அரசுதான் அமைகிறது. ஆகவே, முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் படிக்கும்பொழுது அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசினுடைய கொள்கை என்று சொல்லி, கட்சியின் கொள்கையாக வைத்துப் படிக்கிறார்கள். அதுதான் உண்மையும் கூட.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் பேசும் நேரத்தில் அந்தக் கொள்கையிலேயிருக்கும் முரண்பாடுகளையும், அதில் செய்யப்படுகின்ற சீர்கேடான முறைகளைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லும் நேரத்தில், இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் எண்ணிக்கையை மட்டும் பார்த்துப் படியுங்கள் என்று சொல்லும் பொழுது அந்தக் குறிக்கோள் எவ்வளவு தவறு என்பதை அழுத்தப் பிடித்தமாகச் சொல்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். முதல்வரவர்கள் இங்கே சொல்லும் நேரத்தில் ஏராளமான திட்டங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். விவசாய

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

களுக்கும், மற்றுமுள்ள மக்களுக்கும் தனித்தனியாகப் பிரித்து இவ்வளவெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். செய்யவிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு எங்களைக் கட்டுப்படுத்திவிடுகிறது என்று பெரிய, நீண்ட நிதி நிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் ஒரு பாகம் பாராளுமன்றத்தில் பேசப்பட்ட வேண்டிய பேச்சையெல்லாம் அச்சாகத் தொகுத்து, இதோ பார், நீட்டோலை வாசித்து விட்டேன். இனி மக்களுக்கு எந்தக் குறைபாடும் இருக்க முடியாது என்று பாராளுமன்றத்தில் பேசப்பட வேண்டியவைகளையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தபால் எழுதியிருக்கிறோம். தந்தி கொடுத்திருக்கிறோம் என்று இப்படியெல்லாம் பிரித்து படித்துவிட்டு, இவ்வளவு பெரிய நிதிநிலை அறிக்கையை யாருமே அளித்ததில்லை என்று சிறப்புப் பெற வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்கள். இன்னொன்றையும் செய்திருக்கிறார்கள்.

அண்ணா வழி நின்று தமிழக மக்களின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா வழி என்று சொல்லும் நேரத்தில் இறுதியிலே சொல்கிறார்கள், 12 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது, எனவே தாங்கக்கூடியவர்களின்மீது வரி போடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அண்ணா வழி என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு அண்ணா வழிக்கு மாறான வகையில், துண்டு விழக் காரணம் என்ன வென்றால் மதுவிலக்கை அமல்படுத்தும் நிலை, ஆகவேதான் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

இதேபோல் ஒரு குடும்பப் பெண்ணைப் பார்த்து, குழந்தைகளுக்கு ஒழுங்காக ஏன் சாப்பாடு போடவில்லை யென்றால், எனக்குத் தகாத முறையில் வந்த வருமானம் இப்போது வரவில்லை, ஆகவே சோறு ஒழுங்காகப் போடவில்லை, இது முதாதையர் பெருமையாகும் என்று முதாதையர் பெயரைச் சொல்வதைப் போல் சொல்வது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

இதேபோல் ஒரு கைதியைப் போலீசிலே பிடித்து வைத்திருக்கும் நேரத்தில் அவன் பழைய பெருமைகளைச் சொல்வான், எங்கள் பாட்டன் காலத்தில் அப்படி என்று சொல்வான். அதற்குப் போலீசார், பாட்டன் காலத்தில் அப்படித்

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1974 மார்ச் 8]

தான் இருக்கும், அதை வைத்துதான் இப்பொழுது மரியாதையாக இருக்கிறோம், இப்பொழுது அன்றைக்கிருந்த நிலை இல்லை என்று போலீசார் சொல்வது மாதிரி, அண்ணா வழி என்று சொல்கிறார்களே, அந்தப் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதில் எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைக் கிணறு தாண்டும் திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு இதிலே சரியாக இல்லை, அதிலே சரியாக இல்லை என்ற எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொண்டு அண்ணாவின் கொள்கைகளைப் புறக்கணித்து வருவதால் தான் தேர்தல் வரும் நேரத்திலும், அதை எடுத்துக் காட்டும் வகையிலே சொல்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலையையெல்லாம் மாற்றி நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்ய திட்டவாட்டமான எண்ணம் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இவ்வளவு திட்டங்களைப் போட்டு விட்டோம் என்று சொன்னால்—பெரியவர்கள் சொல்வார்கள்—மாவிடிப்பதிலும் கொஞ்சம் பாங்கிருக்க வேண்டும். அவர்கள் நின்று இடிக்க வேண்டும், குதித்து இடித்தால் குதிக்கும்புக்குத்தான் சேதம் வரும் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போட்டு விட்டு இப்படித்தான் செய்கிறோம் என்று அதிலே சுயநலம் புகுந்துவிடுவதாலே திட்டங்கள் சரியாகச் செயல்பட வில்லை. இதனால் நாட்டிலே தன்மைகளைப் பயக்காது, தீமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, போடப்பட்ட திட்டங்களை யாராவது மறுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்னும் போடப்பட்ட திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் முறை சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

வாரியங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இன்றைக்குக்கூடப் பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். பள்ளமாக இருப்பதை மேடாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை இன்னும் பள்ளமாகத் தோண்டும் நிலை, இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகளை வைத்துத் திட்டங்கள் என்றால், எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்ற நிலையில் வேறு என்ன பலனைக் கண்டிருக்கிறோம் என்பது தான் இதிலே உள்ள கேள்வி.

இதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெசவாளர் துயர் துடைப்ப தற்காக 2 கோடி என்று. துயர் வராமல் பாதுகாத்திருக்க வேண்டும். வந்ததற்குப் பிறகு நீலிக் கண்ணீர் வடித்துப்

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

பயனில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்தோம், அது பூராவையும் ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். எப்பொழுது? கொடுக்கும் பொழுது அந்த எண்ணம் இல்லை. கொடுக்கப்பட்ட பணம் நெசவாளர்களுக்கு உண்மையிலேயே கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்ல முடியும். எனக்குத் தெரியும். சேலம் மாவட்டத்தில் நெசவாளர்கள் அல்லாதவர்களும் வாங்கி இருக்கிறார்கள். எந்த முறையில் வாங்கினார்கள்? கொடுத்தது கொடுத்தாகி விட்டது.

அதற்குப் பிறகு நெசவாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் அப்பொழுதே இதை அறிவித்திருக்க வேண்டும். எத்தனை நெசவாளர்களின் வீட்டுக் கதவுகள் பிடுங்கப்பட்டிருக்கின்றன, பாத்திரங்கள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்பதால், இப்பொழுது சொல்கிறேன். அந்தப் பணத்தைத் திருப்பி வசூலிக்கப்பட்ட இடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நோத்தில் தயவுசெய்து அந்தப் பணத்தை மணியார்டர் மூலமாகப் போய்ச் சேரும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். யாருடைய தயவு தாட்சண்யமும் இல்லாமல் அது அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைகளைச் செய்து நெசவாளர்களுக்கு நாம் நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

துயர் துடைக்கிறோம் என்று இல்லாமல் துயரே வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வேஷ்டி, துண்டு, துப்பட்டா போன்றவைகளை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன், அதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாருங்களேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருக்கும்பொழுது இரண்டு மூன்று தீர்மானங்களைக் கொண்டு வாருங்களேன். நெசவாளர்களுக்காகக் கொண்டு வாருங்கள். இவ்வளவு காலத்தில் செய்தாக வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுத் தீர்மானம் கொண்டு வாருங்கள். இங்கே யுள்ளவர்கள் யார் எதிர்த்திருக்கிறார்கள்? எந்தக் கட்சி எதிர்த்திருக்கிறது? அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு ஏதோ தபாலிலே செய்தவைகளையெல்லாம் நேரிலே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1974 மார்ச் 8]

விவசாயிகளுக்குக் கூடச் சொல்கிறார்கள், ஏராளமாகச் செய்து விட்டோம், செய்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். நிர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்காவது ஒழுங்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதா? சொத்து மதிப்பிற்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியுள்ளது. காருக்கு பாஸ் கொடுப்பதைப் போல் சொத்து மதிப்பிற்கும் பாஸ் கொடுத்துவிடலாம். பத்து ரூபாய்க்கு சொத்தை வாங்கினாலும், விற்காலும் அந்த பாஸ் புத்தகத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டத்தை வைத்திருந்தால், அவரவர்களுடைய சொத்தை எந்த இடத்திலே வேண்டுமானாலும் வைத்து, கடனாக வாங்கிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு யாருடைய தயவும் தேவையில்லை. புத்தகத்தைப் பார்த்தாலே போதும் என்ற நிலையிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையை விட்டுவிட்டு எதற்கெடுத்தாலும் மற்றவர்களை அணுக வேண்டுமென்று வைத்திருப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லும் நேரத்தில், மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்னும் கடுமையாக இருக்கும் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் செயலாற்றும் நேரத்தில் நாம் 97 சதவிகிதம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா? அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தக் காலத்தில் சொல்வார்கள், கடனை வாங்கி வைத்துவிட்டு ஏமாற்றிப் போய்விட்டான் என்று. அதைப்போல் கம்பத்தை நட்டுவிட்டுப் போகும் நிலையில் இருக்கிறதே தவிர அங்கே இம்மியும் செய்ய வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல் நிர்வாகத்தில் ஏராளமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. முன்புகூட சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது கூறினேன். சேலம் மாவட்டத்தில், குமாரபாளையத்தில் பாத்திமா பீபி என்ற பெண்ணைக் கற்பழித்து அவர் இறக்கும் நிலைக்கு ஆளாக்கப் பட்டார் என்று சொன்னேன். அப்பொழுது அருமை நண்பர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, எந்த நோக்கத்தில் நான் உண்மை விளங்க வேண்டுமென்று சொன்னேனோ அதற்கு மாறுபடும் நிலையில் திசை திருப்பப் பார்த்தார்கள். யார் தவறு செய்தாலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுது அவர்கள்

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

கூடச் சொன்னார்கள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தப்பு செய்துவிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர வந்தார் என்று சொன்னார்கள். அப்படி யாரும் இல்லை. தவறு செய்தவரை மக்களே போலீசிலே பிடித்துக் கொடுத்தும், அவர்களை விட்டுவிட்டார்கள். யாருடைய தலையீடாவது என்று சொன்னால் இங்கே யாராவது இருந்தால் ரோஷம் பொத்துக் கொண்டு வருகிறது. யார் தவறு செய்திருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியதுதான். நம்முடைய இந்திய முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூடச் சென்றார்கள். பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளையும், டாக்டர்களையும் எச்சரித்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இங்கே பேசமாட்டேன் என்கிறார்கள். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. யார் தவறு செய்தாலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டும். ஊசே திரண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீங்கலாகச் சர்வ கட்சியினரும் கூட்டம் போட்டு, தவறு நடந்திருக்கிறது என்று பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியும், ஊர் ஜனங்கள் சொல்லி இவ்வளவும் செய்ததற்குப் பிறகும், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும், தமிழக முதல்வரவர்களுக்கும் தந்தி கொடுத்த பிறகும், எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

புருஷனே மனைவியைக் கொன்றதாகச் சொல்லி கைது செய்து கூட்டிக் கொண்டு போய் அவனைத் துன்புறுத்தி 'நீ கொன்றதாக ஒத்துக்கொள்; உனக்குப் பணம் 2,000 கொடுக்கிறோம்; உன்னைத் தப்பிவித்து விடுகிறோம்' என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்னும் கேஸ் போடப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

திரு. நா. வீராசாமி: அரசாங்கம் அந்தக் கணவனைக் கைது செய்து அவனை கொலை செய்ததாகக் கூற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவதாக அங்கத்தினர் கூறுகிறார். அரசாங்கத்தின் மீது இல்லாத பழியை அவர் போடுகிறார்கள். அதற்கு என்ன ஆதாரம்? என்கே வற்புறுத்தினார்கள்?

[1974 மார்ச் 8]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அரசாங்கத்தின் மீது பழி போடுவதாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் எப்படிக்கூற முடியும்? அரசாங்க அமைச்சர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லலாமே தவிர, இவர் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் கட்சியினர் அங்கு சென்று பார்த்தார்கள்; ஆனால் இங்கே ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்ற தவறான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு சென்று பார்த்து வந்தது மட்டுமல்ல; அத்தனை பேரும் சேர்ந்து ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து அதன் பேரில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத் திருந்து உறுதி பெற்றிருக்கிறோம். அது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்து தவறு செய்தவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் பேசாது இருக்கிறோமே தவிர, ஒன்றுமே பேசவில்லை என்ற தவறான கருத்தை அவர்கள் வாயஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: முஸ்லிம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றினாரா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

அருமை நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் குறுக்கிட்டதற்கு நன்றி. என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள்? எப்படி அரசைக் குறை சொல்லலாம் என்று கேட்டார்கள். எங்காவது பத்துப் பேருக்குப் பட்டா வழங்கிவிட்டால் கலைஞர் பட்டா வழங்கினார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்; பத்துப் பேருக்குக் கண்ணை அறுத்து விட்டால் கலைஞர் கண்ணொளி வழங்கினார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்; பத்துக் கிராமங்களில் கம்பம் நட்டு விட்டால் நான்தான் நட்டேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதே போல் அரசில் இருக்கும் அதிகாரிகளானாலும் மற்றவர்களானாலும் தவறு செய்தால் அது அரசைத்தான் சாரும். ஊழியர்களைக் கட்டிக் காக்கின்ற பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

என்ன ஆதாரம் என்று கேட்டார்கள். ஆதாரத்தோடு சொல்லுகிறேன். தஸ்தகிரி என்று அந்தப் பெண்ணின் கணவன் சிறையிலிருந்து இப்போது கடிதம் எழுதியிருக்கிறான். 'என்னைப் போலீஸார் நையப் புடைத்து அடித்தார்கள்; எவ்வளவு அடிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் அடித்து விட்டு இறுதியில் கோடி போடுவது போல் புது வேட்டி வாங்கிக் கொடுத்து பிரியாணி போட்டு மாஜிஸ்ரேட்டிடத்தில் கூட்டிச் சென்றார்கள்; சொல்ல வேண்டிய உண்மை எதுவோ அதைச் சொல்லி இருக்கிறேன்' என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். நகலைக் கொடுக்க இப்போதே தயாராக இருக்கிறேன். நாளைக்கு ஒரிஜினலைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: இந்த மாதிரிக் கடிதங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, படிக்கும்போது சபாநாயகரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் படிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடிதத்தை நாளைக்குத் தருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் இந்த விஷயங்கள் இன்றைக்குப் பத்திரிகைகளில் வந்த பிறகு நாளைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. சபாநாயகர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : இப்படிக்குறுக்கிடுவதை நான் விரும்பவில்லை. தயவுசெய்து பேசும்போது பேச்சில் குறுக்கிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நானும் சட்டமன்றத்தில் பத்தாண்டுக் காலமாக இருக்கிறவன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிடவில்லை. பேரவைத் தலைவர் அனுமதி பெற்றுத்தான் பேசுகிறார். எழுதாத கடிதங்களை இந்த மன்றத்தில் படிக்கக்கூடிய நிலைமை இந்த மன்றத்தில் வந்த காரணத்தால்தான் கடிதங்களைப் படிக்க வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற முறையில் பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதி பெற்ற பிறகுதான் கடிதத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்ற முறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடிதத்தை நாளைக்குத் தருகிறேன் என்று சொல்லி அதன் உட்கருத்தைக் கூறுவதும் சரியல்ல.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : இந்த முறையை எல்லோரும் கடைப்பிடிப்பார்களானால் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

[1974 மார்ச் 8]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை அவர்கள் படிக்கவில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமைகளில் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நோட்சை வைத்துக் கருத்துக்களைச் சொல்லுவதில் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : ஒரு அங்கத்தினரைப் பற்றி இன்னொரு அங்கத்தினர் குற்றச்சாட்டு சொல்லும் போது அதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் அதை அவைத் தலைவரிடம் காட்ட வேண்டும் (குறுக்கீடு).

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : Sir, I was trying to catch your eye இன்றைக்கு நமது உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது 'எனக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது' என்ற அளவுக்குச் சொல்லிவிட்டு அந்தக் கடிதத்தை வாசிக்கவில்லை. கடிதத்தை அப்படியே வாசிப்பதாக இருந்தால் உங்கள் அனுமதி பெற்று வாசிக்க வேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் கடிதத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை, வார்த்தைகளை அப்படியே படிக்கவில்லை என்றாலும் அதிலுள்ள கருத்துக்களை, 'கன்டென்ட்ஸை' சொல்லுவது முறைதானா? கருத்துத்தான் முக்கியமே தவிர, எழுத்து முக்கியமல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை அரசின் மேல் கொண்டு வருகிறார். அப்படிச் சொல்லும்போது அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் தேடக்கூடிய முறையில் குறிப்பிட்டவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த அளவோடு நின்று விட்டால் ஒன்றுமில்லை. கடிதத்தை அப்படியே படிக்காமல் அதிலுள்ள கன்டென்ட்ஸைச் சொல்லுகிறார். அது செய்யலாமா? கடிதத்தில் என்னென்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது முறைதானா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதே விவகாரத்தில் ஏற்கனவே ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். கேஸ் எடுத்து நடத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது சரியான

1974 மார்ச் 8] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முறையில் நடக்கவில்லை. அப்படி எனக்குச் சொல்ல உரிமை உண்டு. அப்படிச் சொல்லுவதற்கு ஆதாரமாக, அதை சப்ஸ்டான்ஷியேட் செய்வதற்கு கடிதம் வந்திருக்கிறது என்று கூறி விஷயத்தைக் கூறுகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடிதத்தைக் காட்டாமல் கண்டென்ட்ஸைச் சொல்வது முறைதானா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பேசப் பட்ட செய்தி, அரசாங்கத்திலுள்ள அதிகாரிகள் தவறான முறையில் வேண்டுமென்றே கணவன் மீது குற்றம் சாட்டி கொடுமைக்கு உள்ளாக்கினார்கள். இது அங்கத்தினர் சொல்லிக் கொண்டு வந்த கருத்து. அப்படி அரசாங்கம் செய்த தவறுக்கு, அதிகாரிகள் செய்த தவறுக்கு அந்தக் கடிதம் ஆதாரம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி கடிதம் ஆதாரம் என்று சொன்னால் அந்த ஆதாரத்தை அவைத் தலைவரிடத்திலே காண்பித்து விட்டுச் சொல்லுவதுதான் பொறுப்பு. அப்படியில்லையானால் குற்றச்சாட்டை அங்கத்தினர் அவர்கள், தானே சொல்வதாக தைரியமாகச் சொல்லிவிட்டுப் போகலாம். எல்லாக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் சொல்லலாம்; அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அதிலுள்ள விவரங்களைச் சொன்னால் அந்தக் கடிதத்தைக் காட்ட வேண்டும் என்பதே தவிர, குற்றச் சாட்டைப் பேசக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : Mr. Speaker, Sir, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், கடிதம் இருந்தால் காட்டி விட்டுத்தான் பேச வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட அங்கத்தினரைப் பற்றிக் கடிதம் ஏதேனும் இருந்தால் உங்களிடம் காட்டிவிட்டுப் பேச வேண்டும். அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் பற்றிய கடிதங்களாக இருந்தால் எப்படிக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்ல முடியும்? நீங்கள் இலாகா மூலமாக விவரங்களைப் பெற முடியும். எதிர்க் கட்சியிலிருக்கும் நாங்கள், பொதுமக்கள் எங்களுக்கு எழுதுகின்ற கடிதங்களை வைத்து, சொல்லுகின்ற விஷயங்களை வைத்துத்தான் பேச முடியும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகப் பேசுகிறார்கள். 'They enjoy immunity to a certain extent, பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்களுடைய பிரச்சினைகளை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 மார்ச் 8]

இங்கு வந்து பிரதிபலிப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அப்படிப் பேசும்போது ஒரு கடிதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டால் அதை உங்களிடம் காட்டி விட்டுத்தான் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால் உங்களுடைய நிர்வாகத்திலுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் எப்படிப் பேச முடியும்? தனி நபர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு கூறிப் பேசுவதற்கும், நிர்வாகத்தின் மேல் குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதற்கும் வித்தியாசம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

திரு. என். கணபதி: மற்ற கடிதங்களைப் பற்றிப் பேசுவது நியாயம். ஆனால் ஜெயிலில் இருக்கும் ஒரு கைதி எழுதுவதானால் அவர் தன் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கடிதம் எழுத முடியும். மற்றவர்களுக்கு எழுத முடியாது. அந்தக் கைதி வேலப்பனுக்கு எழுதியிருக்கிறாரா அல்லது வேறு யாருக்காவது எழுதியிருக்கிறாரா என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்னப்ப நாடார்—
நீங்கள் ஒரு முறை சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தாமல்—அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் நியாயமே. அரசாங்க அதிகாரிகள் அல்லது அரசாங்க நிர்வாகம் பற்றி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு எழுதினால் அந்தக் கடிதத்தைப் 'பேசா'க வைத்துக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் பேசலாம். ஆனால் இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் அல்லது அமைச்சர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்குக் கடிதங்கள் வந்தால் அதை அவைத் தலைவர் அவர்களிடம் காட்டவேண்டும். அதுதான் பாராளுமன்றத்தில் கூட கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறை. ஆகவே தொடர்ந்து விவாதத்தை நடத்தலாம். (ஆரவாரம்.)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: குற்றச்சாட்டுகளை உறுப்பினர்கள் பேசுவதை அவை தடுப்பதில்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்பதை நிரூபிப்பதற்காக உறுப்பி

1974 மார்ச் 8]

[திரு. க. அன்பழகன்]

னர்கள் பேசுகிறபோது அந்த நிரூபணத்திற்கு ஆதாரமாகக் கடிதத்தை வைப்பது என்பதுதான் முறை. அப்படி அவையில் ஒரு கடிதத்தைக் குறிப்பிடும்போது அதை பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடத்தில் காட்டிவிட்டு வைப்பதுதான் மரபு. ஆதாரத்திற்காக இது செய்யப்பட வேண்டியதே தவிர, பேசக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல. உறுப்பினர்கள் குற்றஞ் சாட்டிப் பேசலாம், அவர்களுக்குத் தோன்றிய எந்தக் கருத்தை வேண்டுமானாலும், சொல்லலாம். ஆதாரம் காட்டுவது என்றால் கடிதம் இருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் ஆதாரம் இல்லை என்றுதான் பொருள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த மாதிரிக் கடிதங்கள் இருந்தால் அதைப் படிப்பதானால் தங்களுடைய முன் அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் சாதாரண மரபு. ஆனால் உறுப்பினர் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேண்டுமானால் நான் நானே கடிதத்தைக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்று அதன் 'கண்டென்ட்ஸ்'-ஐச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அந்தக் கடிதத்தில் இருப்பதை சட்டமன்ற விதிகளின்படி, அதிலுள்ள முக்கியமான கருத்துக்களை உபயோகப்படுத்தலாம். அதை முழுமையாகப் படிப்பதாக இருந்தால் தங்கள் முன் அனுமதியை நிச்சயம் பெற்றிருக்கத்தான் வேண்டும். கோர்ட்டுகளில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஒரு கடிதம் அல்லது ஒரு தன்காவேஜை ஆதாரமாக எடுத்தால் அதை நிச்சயம் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்ற விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், சட்டமன்றத்தில் அதே விதிமுறைகள் இல்லாத காரணத்தினால் அதைப் பின்பற்றக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இங்குள்ள நமது விதிமுறைகளின்படி பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் படிக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அதை முழுமையாகப் படிப்பதாக இருந்தால் தங்கள் முன் அனுமதியை நிச்சயமாகப் பெற வேண்டும். ஆனால் இங்கிருக்கிற பிரச்சனை என்னவென்றால் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதை வேண்டுமானால் நானாயினும் காட்டலாம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[1974 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதோடு இல்லை, அந்தக் கடிதத்தின் கண்டென்ட்ஸை சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கண்டென்ட்ஸைச் சொல்வதில், அதில் இருக்கிற பொருளைச் சொல்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது என்றுதான் கருதுகிறேன். அதை முழுமையாகப் படிப்பதாக இருந்தால், தலைவர் என்ற முறையில் தாங்கள் அதைப் பார்த்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. அந்தக் கடிதத்தில் என்ன கூறியிருக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்திலிருந்து அதற்குப் பதில் சொல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். இது பொதுவான ஒரு குற்றச்சாட்டாக இருப்பதன் காரணத்தால் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் சொல்கிற தன்மை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதிலும் அதிகாரிகள் தவறாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் தொடர்ந்து அவர்கள் விவரங்களைப் பேசுவதற்குத் தாங்கள் அனுமதி கொடுப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அந்தக் கடிதம் முழுமையும் படிக்க வேண்டுமென்றால் தங்கள் அனுமதி பெற்றுத் தான் படிக்கவேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் கணபதி அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன், சொன்னார்கள், ஒரு கைதி கடிதம் எழுதுவது என்பது அவர் உறவினர்களுக்குத்தான் எழுத முடியும் என்று, அப்படி கைது செய்யப்பட்ட தஸ்தகீர் அவருடன் இருந்த சிறைக் கைதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இரகசியமாகக் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கைதி அதை எடுத்துக் கொண்டு தஸ்தகீர் தம்பியிடம் அதைச் சேர்ப்பித்திருக்கிறான். அதைத் தாங்கள் பார்க்க விரும்பினால் இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்களில் அல்லது ஒரு மணி நேரத்தில் அதைக் கொண்டு வந்து நான் தங்கள் அறையில் தங்களிடம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வேலப்பன், நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தாங்கள் ரூலிங் கொடுக்கவில்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிறகு கொடுக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 8]

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் தீர்ப்பு சொல்லுங்கள். நான் இப்போது தெரிந்து கொள்ள விழைவது என்னவெனில், ஒரு கடிதத்தில் இருப்பதைச் சொல்லவேண்டுமென்றால்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் கடிதத்தில் இருப்பதை முழுமையாகப் படிக்க வேண்டுமென்றால் தங்கள் முன் அனுமதி பெறவேண்டும் என்றும் அதிலுள்ள கருத்துக்களை வேண்டுமானால் சொல்லலாம் என்றும் சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது நாங்களும் இந்தக் கடிதங்களில் இப்படி இப்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லலாமா? எந்தக் கடிதங்களைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் அப்படிச் சொல்லலாம் என்று தாங்கள் அறிவித்து விட்டால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலப்பன், நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. கோவை செழியன்: கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதுதான் கரெக்ட். அதுபற்றி ரூலிங் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த ரூலிங்கை நான் நானே கருகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: நான் சொன்ன கருத்தை வைத்து இவ்வளவு நேரம் டிஸ்கஸ் செய்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அனு அனுவாகப் படிக்க முடியும். நான் கோடிட்டுத்தான் காட்டினேன். அதிலுள்ள விஷயங்களுக்குள் நான் வரவில்லை. எப்படி நடந்துகொள்ளப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர அதைப் பற்றி முழுமையாகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே அதற்காக யாரும் அங்கலாய்ப்பு கொள்ள வேண்டியதில்லை.

அதேபோல் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதற்காக ஒரு உதாரணமாகத்தான் அதைச் சொன்னேன். எந்தத் தேதியில், எப்படி, கற்பழிக்கப்பட்ட நேரம் என்ன என்ற விவரங்

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1974 மார்ச் 8]

கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். அங்கு சர்வ கட்சியினர் இன்றைக்கும் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு பெரிய பொது ஜனத் துரோகம் நடந்திருக்கிறது. நாட்டில் இன்று அமைதியில்லை. பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் தடுத்தாக வேண்டும். ஒரு பெரிய நகரத்தில் அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒருங்கிணைந்து, தி.மு.க. நீங்கலாக, தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட கழகத்தில் உள்ளவார்கள்கூட இருந்து வந்தார்கள். பிறகு பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்து, தபால் மூலம் செய்தி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, நீங்கள் இதில் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை விடப்பட்டும் கூட நல்ல திராவிடக் கழகத் தோழர்கள் அப்பிரச்சினையில் ஈடுபட்டு அவர்களும் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் ஏன் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை? கணவன் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு இப்போது சொல்கிறான் என்று சொன்னால் அந்த நகர மக்கள் அனைவரும் சொல்வது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானதா என்று கேட்கிறேன். டாக்டர் சர்டிபிகேட் இருக்கிறது.

ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக் கூட்டத்தில் கூட ஒருவர் பேசியிருக்கிறார், விசாரணை செய்வதற்கு முன்பே பாத்ரிமா பீதியைக் கொலை செய்தவன் தஸ்தகீர், தஸ்தகீர், தஸ்தகீர் என்று மூன்று முறை சொல்கிறேன், இதை அதிகாரிகள் குறித்துக் கொள்ளுங்கள், கருக்கெழுத்தாளர்கள் குறித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு பொதுக்கூட்டத்தின் வாயிலாகப் பேசும் போது பேசியிருக்கிறார். நான் இதை இங்கு சொல்வது குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அந்த அளவிற்கு விடக் கூடாது. அப்படி விடுவதால்தான் நாட்டில் நல்ல காரியங்கள் நடைபெறவில்லை.

அண்ணா வழி வந்தவர்கள் அந்தக் கொள்கைகளிலிருந்து, அந்த வழியிலிருந்து தவறிச் சென்று விட்டார்கள். அண்ணா கொள்கைப்படி, அண்ணா வழிப்படி நடக்கிறோம் என்று சொல்லிச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்றால் அது இயலாது

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

என்பதுதான் கோவை, பாண்டித் தேர்தல்கள் கொடுத்த முடிவாகும். உங்களது எதிர்காலத்தைப் பார்த்தால் இருக்கிறதும் போச்சு நொள்ளைக்கண்ணு என்பது போலாகிவிட்டது.

இந்த பட்ஜெட் உரையைப் பாராட்டுவதற்கு இதிலே ஒன்றுமே இல்லை. நீண்ட பெரிய கதை சொல்வது போல், பாராளுமன்றத்தில் பேச வேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, காவிரி திட்டத்திற்காக இவ்வளவு பெரிய லெட்டர் எல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சாதாரணமாக நடைபெறும் காரியத்தைக் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மக்கள் அளித்த தீர்ப்புதான் கோவை மேற்குத் தொகுதியும், பாராளுமன்றத் தொகுதியும், பாண்டிச்சேரி தேர்தல் முடிவுகளும் என்று எடுத்துக்காட்டி, இங்கே முதல்வர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள பட்ஜெட்டை வரவேற்பதற்கு இல்லை இல்லை என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சுதந்திர இந்தியாவின் வரலாற்றில் ஒரு மாற்றுக் கட்சி 7 ஆண்டு காலம் நிலையான ஒரு அரசாங்கத்தைத் தந்திருப்பது தமிழகத்தில்தான் என்பதை இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாகப் புகழ்ந்து எழுதத் தயங்கமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சி ஆட்சி ஒன்று தொடர்ந்து வருவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால்தான் என்பதால் அதனுடைய தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை முதலில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வழங்கும்போது அரசுக்கும், கழகத்திற்கும் எத்தனையோ விதமான தாக்குதல்கள், தரக் குறைவான விமர்சனங்கள் சேர்ந்து வந்தபோதிலும், அதற்கும் மத்தியில் இந்த அவைமுன் இந்த அறிக்கையை, வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்ததற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராகு] [1974 மார்ச் 8]

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எதிர்ப்பாகத் தெரிவித்ததை இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குள்ளும், வெளியேயும் கூறுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறார்கள், ஆகவே, எதிர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் எதிர்க்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டு மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல், அண்ணா அவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு கருத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அது என்ன கருத்து என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விநோதமான அரசியல் விமர்சகர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். எந்தக் கட்சியும் இப்படிப்பட்ட தாக்குதல்களை ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆனால் தி.மு.க. கட்சி சரியில்லையா, அல்லது கட்சி நடத்துகிற என்னை சரியில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்று கேட்டு, ஒன்று கட்சியைப் பிடித்து இருக்கவேண்டும், அல்லது கொள்கை பிடித்து இருக்கவேண்டும், இரண்டையும் பிடிக்கவில்லையென்றால், கட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கும் நான் நிச்சயமாக எதிர்க்கட்சிகளின் பாராட்டைப் பெற முடியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது மற்ற கட்சியினர் என்ன கருத்தை வைத்து இருந்தார்களோ அதே கருத்தைத் தான் இன்றைக்கும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக இருக்கும் கட்சிகள் இன்றைக்கும் கருத்துக்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எதிர்க் கட்சிகள் எப்படி விமர்சித்தாலும் நாட்டு மக்கள், சமதர்ம சோசலிசத்தின் நல்ல தத்துவங்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் கழக அரசால் தான் முடியும் என்று சொல்லிப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இலக்கிய ரீதியாக இதைச் சொல்ல வேண்டுமானால், “சோசலிசத்தை மையமாக வைத்து, அதைக் கருப்பொருளாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பொதுமக்கள் காப்பியம்” என்று இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

(திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்—தலைமை)

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலப்பன் அவர்கள், குறிக்கோளே இல்லாத பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அண்ணாவின் குறிக்கோள்கள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் அண்ணாவின் குறிக்கோள் தவிர வேறு எந்தக் குறிக்கோளும் இல்லை என்று என்னால் எடுத்துக் காட்ட முடியும். அண்ணா அவர்களின் பழைய பேச்சுகளை, எழுத்துக்களை மறுபடி புரட்டிப் பார்த்தால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அண்ணாவின் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக, அவைகள் செயல்படிவம் பெற்றவைகளாகத்தான் தோன்றுகிறது.

அண்ணா அவர்கள் 1957-58-ல் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது 'வளம் காண வழி' என்று சொல்லி உரையாற்றினார்கள். அந்த 'வளம் காணும் வழி'-யின் படிதான், 1967-க்குப் பிறகு அண்ணா அவர்கள் சொன்ன திட்டங்கள், தி.மு. கழகம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும் சரி, கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலும் சரி, மிகச் சிறப்பான முறையில் நடத்திக் காட்டப்பட்டு வருகிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்டாக வேண்டும்.

அண்ணாவின் கொள்கை, வரி இல்லை என்பதாகும் என்று சொன்னார்கள். அண்ணாவின் கொள்கை, வரி போடக்கூடாது என்பது அல்ல. ஒரு வேளை வரியே போடாமல், மக்களிடமிருந்து வரி போடாமல் பாண்டிச்சேரியில் அவர்கள் அமைக்க இருக்கும் அரசில் இருக்குமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. வரி இல்லாமல் எந்தக் கட்சியும், எந்த ஆட்சியையும் நடத்த முடியாது. ஆனால் அண்ணாவின் கொள்கைப்படி, வரி போட வேண்டும், தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, அதிலிருந்து வரும் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு மற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதாகும் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைப்படி போடப்பட்ட வரி எந்த ஏழை எளிய மக்களையும், வாழ்வின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களையும் பாதிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வசதி உள்ளவர்கள், போட்டால் தாங்கக் கூடியவர்கள் இவர்களுக்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் அண்ணா அவர்களின் கொள்கை செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1974 மார்ச் 8]

எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசையே குறை கூறுகிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். அதே கருத்தைத்தான் இந்திரா காங்கிரசில் உள்ளவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்தாபன காங்கிரசில் இருப்பவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசு இல்லாமல் மாநில அரசு இல்லை. இது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ளது. நிதிநிலையாக இருந்தாலும் சரி. வெளி நாட்டுக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி, ஏற்றுமதி இறக்குமதித் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும். இவற்றிற்கான எல்லாக் கொள்கைகளையும் மத்திய அரசுதான் வகுக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டு வரிப் பணத்திலிருந்து கோடிக்கணக்கில் முதல் போட்டு ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் கூட, அதற்கும் மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்துவிட முடியாது. இது இந்தியாவின் கான்ஸ்டிடியூஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அண்ணாவின் தம்பிகளாக இருந்தால் இதைத் தெரிவித்து இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அகில இந்தியக் கட்சி, அகில உலகக் கட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அகில உலகத்திலும் கட்சி நடத்துகிற பெரியவர்களுக்கு ஆசியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கும் அரசியல் அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1967-க்கு முன்னால் உணவுத் துறையில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு சர்வ மணியடிக்கப்பட்டது. பல்வேறு தலைவர்கள் உணவுத் துறையில் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றதால்தான், 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி கண்டது. என்று சொல்லி தங்களைச் சமாதானம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த 'பசுமைப்புரட்சி' திட்டத்தின் காரணமாகத் தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகிற கேரளாவிற்கும் தானியத்தை வழங்குகிறோம். நிஜலிங்கப்பா ஆண்ட மைசூருக்கும் தானியம் வழங்குகிறோம். மேற்கு வங்கத்திற்குத் தானியம் வழங்குகிறோம். மராட்டிய மாநிலத்திற்குத் தானியம் வழங்குகிறோம். மகாத்மா காந்தி பிறந்த குஜராத்தில் உணவுக்காகப்

1974 மார்ச் 8] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

பொராடிய மக்கள் மீது போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று சொல்லி, அதனால் 76 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்த மகாத்மா காந்தி பிறந்த குஜராத் மாநிலத்திற்கும் நாம் தானியங்களை அனுப்புகிறோம். இப்படி தமிழகம்தான் அகில இந்திய மக்களுக்கும் உணவு வழங்கி வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. தொழில் வளம் இந்த நாட்டில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். தொழில் வளம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படியிருந்தது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறு குறிப்பு சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் குவிந்து கிடக்கின்றன. அதற்கிடையில் கழக அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால், 1967-க்குப் பிறகு தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்யும் வகையில் 'டிட்கோ', 'சிப்காட்', 'டான்சி' போன்ற நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தை எதற்கெடுத்தாலும் குறை கூறுகிறார்கள் என்ற கருத்தைப்பற்றி நான் சொல்லித் தான் தீரவேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு மதிப்பிற்குரிய வினோபாஜி அவர்கள் 'முன்பு நம்மை லண்டன் ஆண்டது, இப்பொழுது டெல்லி ஆள்கிறது' என்று, அதிகாரம் மத்தியிலே குவிந்திருக்கிறது, மாநிலங்களுக்கு பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். திரு. பட்டேலுக்கு உதவியாக இருந்த திரு. வி. பி. மேனன், மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிக அதிகாரம் குவிந்திருக்கிறது, அது பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மத்தியில் அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன, அந்த அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து தரப்படவேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1974 மார்ச் 8]

திட்டங்கள் அனைத்தையும் மத்திய அரசு போடுகிறது. மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றால் நிச்சயம் ஒவ்வொரு மாகாணமும் வளரும். அப்படி வளருவதற்குத் தான் தி.மு.க. மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது. அதற்கான முறையில் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் உலகம் எங்கும் பொருளாதார மந்தம், உலகம் எங்கும் நிதி நிலைப் பற்றாக்குறை—இப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய, பொது மக்களுக்குப் பலன் தரத்தக்க பொது உடைமைக் காவியமாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து அளித்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எங்கள் கட்சியிலிருந்து சென்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சுப்பு அவர்களும் ரொம்ப விரிவான முறையில், விளக்கமான முறையில், தெளிவான முறையில் பல்வேறு அறிவுரைகளை வழங்கினார்கள். குறிப்பாக வீட்டு வசதி வாரியம் பற்றியும், குடிசை மாற்று வாரியம் பற்றியும், உபரி மான்யத்தைப் பற்றியும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றியும், இந்த அரசு செய்திருக்கிற சாதனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்த நாட்டு மக்கள் நல்லவர்கள். இவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க மாட்டார்கள், நன்றி கொன்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், அதிலும் குறிப்பாக கம்யூனிஸ்டுகள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு எதிர்க்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எங்களைவிட்டு அங்கே போயிருக்கிற சுப்பு அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். நான் என்னுடைய அருமை நண்பர் சுப்பு அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். போடுகின்ற திட்டங்கள் அனைத்தும், அரசு எடுக்கின்ற திட்டங்கள் அனைத்தும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று நீங்கள் இதய பரிசீலனை செய்தீர்களா? செய்யவில்லை. இதய பூர்வமாக சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

1974 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

நாங்கள் உங்களோடு தோழமைக் கட்சியாக இருந்தோம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திருச்சியில் கம்யூனிஸ்டு மகாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மகாநாட்டில் கோளாவில் உள்ளது போல இந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் மக்களுக்கு நிறைவேற்றித் தர சர்வ கட்சிக் குழு அமைத்து, அந்தக் குழுவின் மூலம் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னோம். அதை செவி மடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

கோளத்தின் கம்யூனிஸ்டு மற்றவர்களது துணைகொண்டு ஆட்சி நடத்துகிறது. அங்கே ஆட்சி இன்றைக்கு எந்தவிதமான அதிகமான குறைபாடுகளும் இல்லாமல் நடக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் என்னவென்று நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடாதா? கணமூடித்தனமாக நாங்கள் எதையும் எதிர்க்கிறோமா என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போடுகின்ற திட்டம் அனைத்தும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்றதா?

ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எத்தனை லட்சம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? நிர்வாகத்தில் கோளாறு, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தலையிட்டு இப்படியெல்லாம் நிலைமை இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் மக்கள் பார்க்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது, சர்க்கார் திட்டங்களைப் பேரட்டிருக்கிறது. ஏன் மக்கள் வெறுக்கிறார்கள்? கணமூடித்தனமாக, நன்றி கெட்டத் தனமாக வெறுக்கவில்லை. நீங்கள் நோய்க்குத் தகுந்த மருந்து கொடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் கூறிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதய பரிசீலனை செய்து கொள்ளுங்கள். செய்ய மறுக்கிறீர்கள். வேண்டுமானால் கலைஞரைப்பற்றி நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளலாம். 'இவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, எங்கள் கலைஞரைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்க முடியாது' என்று நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளலாம். 'இந்திய துணைக் கண்டத்திலே யாரும் இம்மாதிரி 20-ம் நூற்றாண்டிலே ஒரு பட்ஜெட்டை தயார் செய்ய முடியாது' என்றெல்லாம் பேசலாம். ஆனால், மக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1974 மார்ச் 8]

1952-ம் வருடத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். நான்கு தடவை தோற்றேன். இப்பொழுது ஜெயித்து வந்திருக்கிறேன். 20 மைலுக்கு அப்பால் சீர்காழியில் நின்று ஜெயித்தேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஊரில்தான் பிறந்தேன். நான் சீர்காழியில் 1½ லட்சம் ரூபாய் பெறுமான வீடு கட்டிக்கொண்டு, இரண்டு கார்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், மற்றவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்களா? அவர்கள் சொல்லமாட்டார்களா? கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டும்தான் சொல்கிறார்கள் என்பது இல்லை. நாட்டு மக்கள் இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யோசிக்க வேண்டாமா?

எவ்வளவோ அநியாயம் நடக்கிறது. எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜீனிக் கோட்டாவா, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு; கோதுமை கோட்டாவா, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு; உரம் மூட்டைகளா, அவர்களுக்குத்தான்; அரிசியா; அவர்களுக்குத்தான்; காவல் இலாகாவா, கோட்டாட்சி அலுவலகமா எல்லாம் அவர்களுக்குத்தான். மக்கள் இதையெல்லாம் கண்குத்திப் பாம்பாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன்; ஒரு எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தால் வீடு கட்டிக்கொள்ளக்கூடாதா? கார் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? ஒன்றுமே செய்து கொள்ளக்கூடாதா? துணி கூட கட்டக் கூடாதா? இதையெல்லாம் கண்காணிக்க எத்தனையோ கவர்ன்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட்கள் இருக்கின்றன. ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது, ஆண்டி-கரெப்ஷன் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது, ஏன் அவர்கள் இன்வெஸ்டிகேஷன் பண்ணக் கூடாது, நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தால் கார் வாங்கக்கூடாதா, வீடு கட்டிச் கொள்ளக் கூடாதா? ஓட்டாண்டியாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா? இது என்ன முறை? பொது மக்களும், டிபார்ட்மெண்ட்டும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஹோதி வெங்கடாசலம்): ஆங்கத்தினர் திரு. வடிவேல், நீங்கள் கண்டிவிட்ட பண்ணுங்கள்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

திரு. எஸ். வடிவேல் : வசதியுள்ளவர்கள் வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஜனங்கள் கண்குத்திப் பாம்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஜனங்கள் கண்குத்தி பாம்பாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். திருத்துறைப்பூண்டி யூனியன் தலைவர்களையும் கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள்—ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : வடிவேல் செய்தாலும் தப்பு தான். நீங்கள் செய்தாலும் தப்புதான். ஜனங்கள் எல்லோரையும் தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. காங்கிரஸ் அரசு 30 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு கட்டினார்கள். நம்முடைய கழக அரசு அதை 15 ஏக்கராவாகக் குறைத்தார்கள். ஆனால் மிச்சமான நிலம் எவ்வளவு? எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதற்குப் போலீஸ் துணை நிற்கிறது. ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. துணை போகிறார்கள். நான் சொன்னால் கோபம் வரும்.

விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் தொழிலாளிகள் என்ன நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது, உணவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருக்கிறது, மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், விவசாயத் தொழிலாளிகள் விவசாயத்திற்கு முதுகெலும்பு. விவசாயத் தொழிலாளிகளுடைய வாழ்க்கையில் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் சுபீட்சமாக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களா? பாருங்கள். மூன்று ரூபாய் கூலி. உங்களுக்குக் காலையில் டிபன் மூன்று ரூபாய். வாழைப்பழம் 25 பைசா. மூன்று ரூபாய் கூலி எப்படிக்கட்டுபடியாகும்? நீங்கள் ஏன் இதற்கு பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கக்கூடாது? ஆழ்ந்து பார்த்தீர்களா என்றால் இல்லை. (குறுக்கீடு) வாழைப்பழம் இங்கே 25 காசு, அங்கே 50 காசு.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 8]

நான் சொல்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் விவசாயத் தொழிலாளிகள் என்ன பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள்? நிலப் பிரபுக்கள் பராரியாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 2 லட்சம் ஏக்கர் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், 5,000, 10,000 ஏக்கர் நிலம் கிடைத்ததா? எவ்வளவு தான் கிடைத்தது என்பதையும் நீங்கள் வெளியிடவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி காலம் சென்ற நீதிபதி கணபதியாபிள்ளை அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 180 நாட்களுக்குத் தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. ஒரு ஆண்டில், சுப்பு. நீங்கள் அங்கே போடவுடன் மாறிவிட்டீர்கள். 180 நாட்களுக்குத்தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அவர்கள் வருஷ வருமானம் ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 தான். அவர்கள் அதை வைத்துத்தான் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும். அந்தப் பிள்ளைகள் யாராக இருக்க முடியும்? தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகத் தான் இருக்க முடியும். அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களாகத்தான் இருக்க முடியும். ஏழைக் குடியானவனாகத்தான் இருக்க முடியும். அவர்கள் வாழ்வில் மாறுதல் செய்வதற்கு நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. நல்லதை ஆதரிப்போம். கெட்டதை எதிர்ப்போம். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்வது போல் எல்லோருக்கும் எல்லாம் நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால், எல்லோரும் கூண்டோடு கைலாசம் போகவேண்டியது தான். அப்படிக்கண்முடித்தனமாக எதையும் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளிகள் விவசாயத்தின் முதுகெலும்பு, அவர்கள் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள், பசுமைப் புரட்சிக்கு அவர்கள் தான் காரணம். அவர்கள் வாழ்வு மாறுதல் அடையவேண்டும், வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். நம் மாநிலத்தில் சர்க்கார் கணக்குப்படி சுமார் 60 லட்சம் பேர்கள் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் இருக்கிறதா, இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறதா? இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறது என்றால், இந்தியா

1974 மார்ச் 8] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் மத்தியில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும்பொழுது அவர்களை நிபந்தனையில்லாமல் ஆதரிக்கிறீர்களே, அதற்கு என்ன காரணம்?

திரு. எஸ். வடிவேல் : குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்கு மட்டும் சொல்லவில்லை. இதே மாதிரி கஷ்டங்கள் மற்ற மாநிலத்திலும் இருக்கலாம். இந்த மாநிலத்திலும் இருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டு வெள்ளி விழா நடத்திவிட்டோம். இன்னும் இந்தக் கேவலமான நிலைமை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் மீது குறை கூற வேண்டும், இந்த சர்க்கார் அகலவேண்டும் என்பது அல்ல என்னுடைய நோக்கம். அதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உற்பத்தி பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு ஜீவ நாடியாக இருக்கக்கூடிய உழவர்களுடைய நிலையை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

60 லட்சம் பேர்கள் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 54 லட்சம் பேர்கள் படிக்கிறார்கள். மீதிப் பேர் படிக்க முடியவில்லை. படிக்காதவர்கள் யார் வீட்டுப் பிள்ளைகள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சந்தியில் நிற்பவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் தான். வாழ்க்கையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் தான். 54 லட்சம் பேர்கள் 6-11 வயது வரையில் 90 சதவிகிதம் படிக்கிறார்கள். அதுபோல 14-17 வயது வரம்புக்கு உட்பட்டவர்களில் 33 சதவிகிதம் படிக்கிறார்கள். பாக்கி பேர் என்கே போகிறார்கள்?

(முற்பகல் 11.30)

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆர்டர். வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நம்முடைய நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் வேகமாக சில கருத்துக்களை வெளியிடுகிறார்கள். சமீபத்திலேதான் அவர்கள் பல மாநிலங்கள் எல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள்

[திரு. சி. ஆறுமுகம்]

[1974 மார்ச் 8]

மனச்சாட்சியோடு கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும்; மற்ற மாநிலங்களிலும் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எனக்கு ஒதுக்கியிருப்பதே 10 நிமிடங்கள். அதற்குள் இங்கே உள்ள பிரச்சனைகளையே என்னால் சொல்ல முடியவில்லை ; மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றி எப்படிச் சொல்வது? நேரம் என்கே இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வடிவேல் அவர்கள் இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் சுற்றிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் சொல்வார்கள். வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டியவைகளைப்பற்றி இப்போது சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் என்ற பெயரிலே யார் யாரோ தரிசு நிலங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி உச்சவரம்பு சட்டத்தின்கீழ் வந்த மிச்ச நிலத்தையும் உத்தியோகஸ்தர்களும் வசதி படைத்தவர்களும் தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் பிளூமி முறை ஒழியவில்லை. பிளூமி முறையிலே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை இன்னும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் கணக்குப்படி 64 லட்சம் பேர் சொந்த நிலமற்றவர்கள். 16 லட்சம் பேர்தான் நிலம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பாக்கி 48 லட்சம் பேருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதில் 4 லட்சம் பேர்தான் குத்தகைப் பதிவு சட்டத்தில் உட்பட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 4 லட்சம் பேர் வெளியே போய்விட்டார்கள். இன்னும் 28 லட்சம் பேர் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று சர்க்கார் தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் மற்றவர்கள் நிலை என்ன? அன்னக் காவடிகளாகத் தெருவிலே திரிய வேண்டியதுதானா? அப்படி அன்னக் காவடிகளானால், அவர்கள் எல்லாம் நகரத்தை நோக்கி வருவார்கள். நெருக்கடி ஏற்படும்,

1974 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

புரட்சி வெடிக்கும். அதை உங்களால் அடக்க முடியாது அப்படித்தான் நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது ; பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். பெருகி வரும் வெள்ளத்தைத் தடுத்து விடலாம். எரியும் வீட்டிலே தண்ணீரை ஊற்றி அணைத்துவிடலாம். ஆனால் பிறக்கின்ற புரட்சியை உங்களால் அடக்க முடியாது ; நசுக்க முடியாது. அதற்குத் தக்கபடி உங்கள் யோசனை, நடவடிக்கைகள் இருக்கவேண்டும்.

பலர் இப்போது சொல்கிறார்கள் ; 'திக்குத் தெரியாத காட்டில் இருந்தேன் ; திசை மாறி வந்துவிட்டேன்' என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் சும்மா கண்டிப்பைப் பூ. அவ்வளவு தான். 76-ம் ஆண்டு தேர்தல் சமயத்தில் பாருங்கள் ; என்ன நடக்கிறது என்று தெரியும். ஓட்டுக்கு இங்கே வருவார்கள். சீட்டுக்கு அங்கே போவார்கள். எத்தனை பேர் அப்படிப் போகப் போகிறார்கள் என்று பொறுத்திருந்து பாருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வடிவேல் அவர்கள் பேசும்போது, ஓட்டுக்கு இங்கே வருவார்கள் என்று அங்கே கையைக் காட்டினார்கள். அதற்கு என்ன பொருள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : இங்கே கவர்ச்சி இருக்கிறது. கவர்ச்சிக் காக ஓட்டு போடுவார்கள் என்றுதான் அப்படிச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், இப்போது அரசியலுக்கு கவர்ச்சிதான் தேவைப் படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது தாங்கள் போன காரணம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. இனிமேல் நாங்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டோம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : அரசியலிலே தூய்மை இருக்கவேண்டும் ; அரசியல் வாழ்க்கையில் நாணயம் இருக்க வேண்டும். நேர்மை இருக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையான அரசியல்.

விவசாயிகள் பிரச்சனை இன்னும் தீரவில்லை. அவர்களுக்கு உரிய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டும். விவசாயிகள் பிரச்சனை

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 8]

தீர்த்தால்தான் நாட்டின் பிரச்சனை தீரும்; வளம் பெருகும். நாட்டு மக்கள் நன்றி கெட்டவர்கள் அல்ல. அதனால்தான் தனிப் பெரும் தலைவராக இருந்த காமராஜ் அவர்களைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு சீனிவாசனைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆகவே மக்கள் நன்றி உள்ளவர்கள்தான். நீங்கள் என்னென்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை எல்லாம் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நேருக்கு நேராகவே பார்க்கிறார்கள். அரசியலிலே இப்போது தான் வந்தான். அதற்குள்ளாகவே கார் வாங்கிவிட்டான் 1½ லட்சத்திற்கு பங்களா கட்டிவிட்டான் என்பதைக் கண்ணாலேயே பார்க்கிறார்கள். நாமும்தான் பார்க்கிறோம். கேட்டால் அன்பளிப்பு என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அது அன்பளிப்பு அல்ல; வம்பளிப்புதான் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எந்த வகையிலே பார்த்தாலும் விவசாயிகள் வாழ்க்கை உயர வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கூலி வழங்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டுமென்றால் ஒரு சர்வகட்சிக் குழு அமைத்து ஜனநாயக முறையிலே அவர்கள் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஏழை மக்களுக்காக ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் நாட்டு மக்களுக்கு செலவிடப்பட வேண்டும். அந்தப் பணம் சேதமாகிறது. அது சேதமாகக் கூடாது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. இராசகோபால்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை மனதில் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிநிலை அறிக்கை வருகின்றபோது மத்திய அரசு நிதிநிலை அறிக்கை எப்போது வரப்போகிறது என்று மக்கள் வேதனையோடு பயத்தோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு பல ஆயிரக்கணக்கான, கோடி

1974 மார்ச் 8] [திரு. வி. இராசகோபால்]

கணக்கான ரூபாய்க்கு வரி போட்டு அதன் காரணமாக ஏழை மக்கள் மட்டுமல்ல பணக்காரர்களும் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் இன்றையதினம் நாட்டிலே விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை வருகின்றபோது ஏழைகள் மட்டுமல்ல, பணக்காரர்கள் கூட இதை ஆவலோடு வரவேற்று ஆதரிக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே எல்லோருக்கும் சமதர்ம அடிப்படையிலே நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

ஏழை மக்களுக்காக நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று பேசுகின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நிலையான ஒரு கொள்கை கூட இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே எங்களுக்குத்தான் நிலையான கொள்கை, சீரான கொள்கை இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்ன? எந்த ஒரு கட்சிக்கு இந்த நாட்டிலே செல்வாக்கு பெருகியிருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியோடு கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு, தேர்தலிலே ஒரு நான்கு ஐந்து இடங்களைப் பெற்று, இங்கே வந்து உட்கார்ந்துகொண்டுதான் சொல்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்கு ஒரு கொள்கையே கிடையாது எங்களுக்குத்தான் உண்டு என்று. அவர்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் குறை கூறுகிறார்கள்.

அதைப்போலவே எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பவாத அரசியலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே கட்சியில் இருந்து நிலையாக செயலாற்றுகிறாரா என்று பார்த்தால் இல்லை. எந்தப் பக்கம் காற்றடிக்கிறதோ அந்தப் பக்கம் போய்ச் சேர்ந்து கொள்கிறார். அப்படிப்பட்ட அவர் எங்களைப் பார்த்துத் தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று சொல்கிறார்; அமைச்சர்களுக்கு, தகுதி இல்லை என்கிறார். சபாநாயகரை வெளியே போங்கள் என்று சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு

[திரு. வீ. இராசகோபால்] [1974 மார்ச் 8]

கேவலமான அரசியலை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதை நாட்டு மக்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். கனம் உறுப்பினர், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் கேவலமான அரசியல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். உங்களுக்குத் தெரியும் அரசியல். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கும் தெரியும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கேவலமான அரசியல் நடத்துகிறார்கள் என்பது இந்த சபை நடவடிக்கைக்கு உகந்த தல்ல. ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பி விருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசியதாகக் கூறிய வார்த்தைகளை அவரே 'வித்திரா' செய்த பின்னால் மறுபடியும் அந்த வார்த்தைகளை சட்டமன்றத் திலே பேசுவது விதிமுறைகளை மீறுவதாகும். ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளை வாப்பஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. இராசகோபால்: தலைவரவர்களே, அந்த வார்த்தைகளை நான் வாப்பஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்காக இந்த அரசு நீண்டகாலக் கடனாக 17-கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. குறுகியகாலக் கடனாக 81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான தொகையை விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதால் இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தியில் முன்னணியில் இருக்கிறது. உணவுத் துறையில் நம்முடைய மாநிலம் உபரி மாநிலமாக இருக்கிறது. பல மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருளைத் தாராளமாக வழங்குகின்ற தன்மையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

குஜராத் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசி கிடைக்காமல் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். உண்ண உணவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் அங்கே போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அதனால் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. நாம் அந்த மாநிலத்திற்கு அரிசி கொடுக்கிறோம்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. வி. இராசகோபால்]

நமது அண்டை மாநிலமான கேரளத்திலே கஞ்சித் தொட்டி திறந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நாம் அரிசி கொடுக்கிறோம். மைசூரிலே அரிசி கிடைக்காமல், கழுதை, நாய்களை வைத்து ஊர்வலம் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் அரிசி கொடுக்கிறோம். இவையெல்லாம் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றிலே நாமெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளாகும். இந்த அளவுக்கு இந்த அரசு பல மாநிலங்களும் போற்றக்கூடிய அளவுக்கு இன்றையதினம் சீரோடும் சிறப்போடும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசைப் பார்த்து, பதவி விலகவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டு மக்கள் இந்த அரசை எப்படிப்பட்ட அரசு என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் ஏதோ கவர்ச்சியினால் ஒருசிலர் மாறுபட்ட எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மாயை, கவர்ச்சி கூடிய சீக்கிரம் மாறிவிடும் என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக உணருகிறோம்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதிக அளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பதற்காக மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டு, கொடுக்கவில்லை என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பெறுவதற்காக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எங்கனோடு சேர்ந்து போராடினால் நல்லது. இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு பல ஆயிரங்கோடி ரூபாயைச் செலவிடுகிறது. உள்ளபடியே “Central Government is a costly affair.” என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் கூறியிருக்கிறார். அதாவது மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்கு எவ்வளவு வரி கொடுக்கிறது என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்துகொண்டால் மத்திய அரசு இருக்காது என்ற அளவிலே கூறியிருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், இவ்வளவு தொகை செலவழிக்கிற ஒரு மத்திய அரசாங்கம், ஒரு மாநிலத்தில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றால் அதை நீக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய முடியும். வடமாநிலத்தில்

[திரு. வீ. இராசகோபால்] [1974 மார்ச் 8]

கங்கை, பிரம்மபுத்திரா போன்ற ஜீவநதிகள் ஓடுகின்றன. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி, மின்சார உற்பத்தி செய்து, பற்றுக் குறை உள்ள மாநிலங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது மாநில அரசாங்கம் சிபார்சு செய்து வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களை எப்போதும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் அவர்களுக்காக அவர் ஒரு பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதில் இருந்து தெரியும். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அந்தத் திட்டத்தின் உட்பொருளைப் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அரசு ஊழியர்கள், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஆகியோருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதுபோல விவசாயக் கூலிகள், கட்டிட வேலை செய்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் ஜனநாயக முறையில் எப்படிப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்று யோசித்துவந்தேன். சோஷலிசம் பேசுகின்ற மெம்பர்கள் கூட இதைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை. ஆனால் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இத்தகைய ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் கூட மாதம் 10 ரூபாய் கொடுத்து வந்தால் 55 வயதுக்குப் பிறகு மாதந்தோறும் 100 ரூபாய் பெறுகிற சமூக பொதுப் பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்திருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக வீட்டு வாரியம் அமைத்திருக்கிறார்கள். இது எந்த ஒரு மாநிலமும் செய்யாத ஒரு நல்ல காரியம். இதற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக இந்த அரசு வந்த பிறகு பல மாணவ விடுதிகளைக் கட்டி, அவர்களது கல்விக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டு வருகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. எ. இராசகோபால்]

அதேபோல டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு நிதி, கண் ஒளி இழந்தோர்களுக்குக் கண் ஒளி வழங்கும் திட்டம், கை ரிக்ஷாக்களை அறவே ஒழித்து சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கியுள்ள திட்டம் ஆகியவற்றோடு கூட உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு உதவி செய்யவும் இந்த அரசு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பலவகையிலும் உதவி புரிகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமதர்மப் பூங்காவாக அமைந்திருக்கிறது என்று பெருமைப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எனது தொகுதியில் உள்ள ஒரு சில குறைகளைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக நீண்டநெடுங்காலமாகப் போராடிக்கொண்டு வருகிறேன். நெற்குளம் அருகில் பூதேரி ஓடைக்கு இணைப்புப் பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இது வந்தவாசி தொகுதியையும், செஞ்சி தொகுதியையும் இணைக்கக்கூடிய பாலம்.

இதுபோல வந்தவாசியில் ஐந்துகண் பாலம் மிகக் குறுகியதாக இருக்கிறது. இதை அகலப்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் எங்கள் தொகுதி நெடுஞ் சாலையில் சாலவேடு, கரிசல்குளம் ஆறுகள் இரண்டு இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு மேம்பாலம் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டின் பட்ஜெட்டை முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் உரையிலே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் முதலிலே வரவேற்றுவிட்டு, கடைசியில் ஒவ்வொரு வரும் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலுள்ள குறைகளை இங்கே சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேச்சைப் பார்த்தாலேயே தொகுதியில் வேலை ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்பது வெட்டவெளிச்சமாகப் புலப்படுகிறது. இந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து இங்கே சொல்கிறவர்களைப் பார்த்துச் சீறிப் பாய்கிற சூழ்நிலையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1974 மார்ச் 8]

நமது மாநிலத்தின் மொத்த செலவினம் 483 கோடி ரூபாய் என்றால் வருவாய்க் கணக்கில் 470 கோடிக்குமேல் இருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற மானியங்களும் உள்ளிட்டிருக்கிறது. ஏதோ மத்திய சர்க்கார் நம் மாநிலத்திற்கு எதுவுமே கொடுக்காதது போலவும், நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு அனுமதி அளிக்காதது போலவும் சொல்லிச் சொல்லித் தப்பிக்கொள்ள முடியும், மக்கள் ஏமாந்துவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த உரையிலும் பெரும்பகுதி அப்படித்தான் இருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தேவையான அளவுக்கு நிதி உதவி செய்துகொண்டிருப்பது நமக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் எந்த எந்த வகையில் மத்திய அரசாங்கத்தினால் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதையும் எல்லோரும் அறிவார்கள். சேலம் இரும்பாலை வந்தது என்றால் எங்களால் தான் வந்தது என்று சொல்லிக்கொள்வது, நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் வந்தது என்றால் எங்களால்தான் வந்தது என்று சொல்லிக்கொள்வது—இவை எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் திட்டம் இல்லையா? உணவுப் பற்றாக்குறையில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம், குஜராத் திற்குக் கொடுக்கிறோம், மகாராஷ்டிராவுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்களே, மற்ற மற்றப் பொருள்கள் மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து நமக்கு வரவில்லையா?

கேரளாவில் இருந்து மின்சாரம் வந்ததே, மைசூரில் இருந்து மின்சாரம் வந்ததே, பீகாரில் இருந்துதானே நிலக்கரி வருகிறது. மக்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்று நினைத்து எதையோ சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைப்பது நடைமுறைக்கு ஒத்தது அல்ல. இந்த பட்ஜெட்டில் 483 கோடி செலவழிக்கிறோம் என்றால் உற்பத்திக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறோம், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறோம், கல்விக்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறோம். கல்வி பெற்றவர்களுக்கு வேலை தேடித்தர என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோம், தனி நபர் வருமானத்தை உயர்த்த என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் பார்த்தால் இந்த அறிக்கையில்

1974 மார்ச் 8] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு எதுவுமே வழிவகை காணவில்லை. கூடுதலாகச் சிலவற்றுக்குச் செலவழிக்கிறார்கள், கூடவே அத்தோடு ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள் எழும்புகிறதையும் பார்க்கிறோம்.

பாசன வசதியை எந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள்? அதற்காக என்ன திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள்? காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வருமானம் 169 கோடியாக இருந்த போது பெரிய பெரிய அணைகளைக் கட்டினார்கள். அவை எல்லாம் இவர்கள் காலத்தில் இப்போது பயன்படுகின்றன. புதியதாக இவர்கள் இப்போது என்ன திட்டம் போட்டார்கள்? இவர்களே சொல்கிறார்கள். பாசன வசதியுள்ள இடங்கள் 40 சதவீதம் தான். இன்னும் மானுவாரியாக, விவசாயத்திற்கு வராதுகூட இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் 60 சதவீதம் இருக்கிறது.

இங்கெல்லாம் 60 கோடி, 70 கோடி என்கிற அளவில் பாசனக் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுக்கத் திட்டமிட்டு, அதனால் பாசனம் பெறுகிற நிலங்களுக்குத் தீர்வை வரி போட்டு வசூலித்துக் கொள்வது என்கிற ஏற்பாட்டைச் செய்யலாமே. செய்தார்களா? இல்லையே. கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். கடன் தானே, மானியம் இல்லையே. இவர்களே ஏன் அந்தக் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது? இன்னும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற தானியங்களுக்காவது நியாயமான விலை கொடுக்கிறார்களா என்றால், இல்லை.

அதிலே, தண்ணீர்த் தீர்வை வசூலிக்கலாமே ஏக்கருக்கு ரூ. 30 என்று. இவர்கள் பாசன வேலைகளை உண்டாக்கி வறட்சியைப் போக்கினார்களா என்றால், கிடையாது. வெள்ளக் காலங்களில் வருகிற தண்ணீரைத் தடுத்த வறட்சிக் காலங்களில் உபயோகிப்பதற்கு குட்டை வெட்டினார்களா என்றால் கிடையாது. அப்பொழுது வறட்சிக் காலத்தில், இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் ரூ. 18 கோடி கொடுத்ததனால் குட்டைகள் வெட்ட முடிந்தது. இந்த சர்க்கார் மாநிலப் பணத்தில் எவ்வளவு செய்தார்கள், கணக்குப் போடுங்களேன். மாநில வருவாயிலிருந்து எத்தனை குட்டைகளை வெட்டினார்கள்? தூர் எடுக்க பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கொடுத்த அந்தப் பணம் தீர்ந்த பிறகு, மாநிலத்தில் குட்டைகளுக்குப் பணம் கிடையாது,

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1974 மார்ச் 8]

பராமரிக்கக்கூட பணம் கிடையாது, பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பணம் கிடையாது. வெள்ளத்திலே உடைந்த குட்டைகளைச் சீர் செய்யக்கூட பணம் இல்லை. ஏன், மாநிலத்திலே பணம் இல்லையா? ஏதோ நான்கு அணை கட்டவிருக்கிறார்கள், அதைப்பற்றி பட்ஜெட் டிலே போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமா?

உணவு விலையை மாநில சர்க்கார் குறைக்கலாமே? இதற்கு மத்திய சர்க்கார் வேண்டுமா? இங்கிருந்து சோளம் அனுப்புகிறோம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு. லாபம் வைத்துத்தானே அனுப்புகிறோம்? ரூ. 70 குவிண்டாலுக்கு என்றிருப்பதை, ரூ. 120 என்று குஜராத்துக்கு விற்ப்பிருக்கிறோம். இந்த ரூ. 50 எங்கே போயிருக்கிறது? அந்தப் பணம் சர்க்காருக்கு வந்ததா? அல்லது தனியார்கள் கொள்ளை அடித்தார்களா? அனுப்பி விட்டோம் குஜராத்துக்கு, அனுப்பிவிட்டோம் குஜராத்துக்கு என்று சொன்னார்கள். 2,000 டன் சோளம், மற்றத் தானியங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ரூ. 60, ரூ. 70-க்கு இங்கே கொள்முதல் செய்து அங்கே ரூ. 120, ரூ. 110-க்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் கொள்ளை இல்லையா? விவசாயியை ஏமாற்றுவது இல்லையா? இந்த மாதிரிப் பார்த்தால், சர்க்காரிலே இருக்கிற ஊழல் சொல்லி முடியாது.

குடிசை மாற்று வாரியம், எத்தனை அரிசனங்களுக்குக் கிராமத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நகரத்தைச் சுற்றி மெத்தை வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஆண்டுக்கு 25 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நீங்கள் ஏழு வருஷமாக, ஒரு வீடு கட்டினீர்களா கிராமத்தில்? கிராம மக்களுக்காக, நீங்கள் ஏதாவது வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறீர்களா? காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்களே, 25 வீடுகள் ஆண்டொன்றுக்கு என்று கட்டினார்களே, இப்பொழுது ஒரு வீடு கூடக் கட்டிக் கொடுக்கவில்லையே. வீடு கட்டிக்கொடுக்க, 10 ஆண்டு வேண்டுமானாலும் ஆகும் என்று நீங்களே சொல்கிறீர்களே?

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: கிராமத்தில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் கோவை நகருக்கு

1974 மார்ச் 8] [திரு. ஆர். மாணிக்க வாசகம்]

வருகிற நேரத்தில், தயவு செய்து என்னை வந்தால், கிராமப் பகுதிகளில் கட்டப்பட்ட வீடுகளைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், நகரத்தில்தான் கட்டுகிறார்கள், கிராமப்புறங்களில் இல்லையென்று.

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: கிராமப்புறங்களிலே என்று தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: எந்தக் கிராமத்திலே கட்டுகிறார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: என்னுடைய தொகுதியில் கிராமப் புறங்களில், தேவராயபுரம், பெரியநாயக்கன்பாளையம் என்ற கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் வந்தால், அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: அவரே என்னிடத்தில் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்த அரிசனங்களுக்கு எப்பொழுதுதான் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் போகிறார்களோ என்று.

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் கூடக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு கிராமத்திலாவது இம்மாதிரி வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இது எவ்வளவு பாரபட்சம் என்று

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: தங்களுடைய தொகுதியைத் தாங்கள் கவனிக்கவில்லையென்று தெரிகிறது,

[1974 மார்ச் 8]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்தால், நீங்கள் மணி அடித்து, அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல அனுமதி அளிக்கிறீர்கள். இப்படி இடையிடையே எழுந்து இடையிடுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பது சரியாக இருக்காது. பேசுகின்ற உறுப்பினர் அதற்கு இணங்கினால்தான் இப்படி அனுமதிக்கலாம், அதுவரைக்கும் அவரை பேச அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற திட்டம் கிராமத்திலே இல்லை. அது 10 ஆண்டுகாலமாகும் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. என். ராஜாங்கம்: வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் அரிசன நல இலாகாவால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, 25 வீடுகள், 20 வீடுகள் என்று கட்டப்பட்டது. கட்டப்பட்ட 10,000-க்கு மேற்பட்ட வீடுகளில், 7,000 வீடுகள் இடிந்து விழுந்துவிட்டன. அதற்குப் பிறகு, இந்த அரசு வந்த பிறகு அந்த மாதிரி வீடுகளைக் கட்டித் தருவதா, வேண்டாமா என்று யோசித்து, முதலில் மனையைக் கொடுக்கின்ற திட்டம் நடந்து, வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில். அது முதல் திட்டமேயொழிய முழுமையான திட்டமில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது குறை சொல்வது நியாயமல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தேச உடைமையாக்குகிற கொள்கை தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்பதுமாதிரிச் சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள்தான் நடத்துகிறோம், எங்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாலைகளை எடுப்பதற்கு முன்னால், நாங்கள் ஒரு பெரிய போராட்டம் நடத்தி, கிட்டத்தட்ட 2,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் சிறைக்குப் போனபிறகு, கார்ப்பரேஷனே அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிற நிர்ப்பந்தம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நாங்கள்தான் அதற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். போராட்டத்திற்குப் பிறகுதான் இந்த சர்க்கார் எதையாவது செய்ய முன் வந்திருக்கிறதே தவிர, போராட்டம் இல்லாமல் செய்யவில்லை.

1974 மார்ச் 8] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகம், அதிலே பாரபட்சம். அதிலே கட்சி பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலை தொடர்ந்து வந்தால், கொள்கைக்கே உலை வைத்ததாகிவிடும். இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலிருப்பவர்கள் தொழிலாளர்களோடு ஏதாவது உறவு வைத்துப் பேசிப் பிரச்சனைகளை முடிக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது.

இப்பொழுது சக்தி பைப்ஸ், சதர்ன் ஸ்டாக்ச்சுரல்ஸ், இவை போன்றவைகள் தேசிய உடமையாகவிருக்கின்றன. நல்ல கொள்கை, தேச உடமையாக்கவேண்டும் என்பது. எல்லா வற்றையும் தேச உடமையாக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். சினிமாக் கொட்டகைகளை தேச உடமையாக்க வில்லையே, அதை என் தனியாரிடம் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்? (மணி அடிக்கப் பட்டது) இடையிலே குறுக்கீடு வந்தது, ஆகவே கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்):
அதற்காக 2 நிமிஷம் கூடக் கொடுத்து விட்டேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த சூதாட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே. அதை ஒழித்திருக்கலாமே. நீங்கள் சொன்ன காரியத்தை அமலாக்கவில்லை. என்ன காரணம்? கேட்டால், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத் தொழிற்சாலை கிடைக்க வில்லையென்று சொல்கிறீர்கள்.

உர விநியோக உரிமை நமக்கில்லையென்று சொல்கிறீர்கள். மத்திய சர்க்கார்தான் சொல்லியிருக்கிறதே, 40 சதவீதம் உரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, நீங்கள் உரத் தொழிற்சாலை வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்று. நீங்கள் கேட்டும் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். நாட்டிலே, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா மாநிலங்களையும், தேவையாயிருக்கிற அளவு உரத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார், கேட்டிருக்கிறது. நீங்களும் உரத் தொழிற்சாலையைக் கேட்கவேண்டும். அதைக் கொடுக்கிறார்களா இல்லையா என்று பொறுத்திருந்து பார்க்க

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1974 மார்ச் 8]

வேண்டும். உடனே மத்திய சர்க்கார்மேல் குறை சொல்வது. இப்படிக் குறை சொல்வதன்மூலம் நம்முடைய தேவைகள் பூர்த்தி யாகாது. நாம் கேட்பது, செய்வது மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கிற காரியமாக இருக்கவேண்டும்.

கைத்தறியாளர்களுக்குக் கடனை வஜா பண்ணினார்கள். அவர்கள் என்ன கஷ்டப்பட்டார்கள், சிரமப்பட்டார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். அதற்கெல்லாம் ஏதோ, ரூ. 100 கொடுத்தார்கள். சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே கூறப்பட்டதை நிறைவேற்ற என்ன செய்தார்கள் என்று இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றும் காணவில்லை.

ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து, என்ன நடத்த வேண்டுமோ அதை நடத்தவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து, 6, 7 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதிலே ரூ. 6 கோடி...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சந்தானம் கமிட்டி சிபாரிசுகள்பற்றி பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமே இல்லையென்று சொன்னார்கள். கையிலே பட்ஜெட் உரை இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்து, அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற அந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே நில் நியாயமான, நல்ல கொள்கைகள் இருக்கின்றன, இல்லையென்று சொல்லவில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடன் 7 வருஷமாகத் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, பாசன வசதியை நாம் கொடுத்திருந்தால் அவன் கடனாளியாகியிருக்க மாட்டான். ரூ. 6, ரூ. 7 கோடியை வஜா பண்ணுவதிலே என்ன தப்பு? வேறு துறையிலே வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 12 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்திலே சலுகை அளிக்கலாம்.

இன்றைக்குக் குடிநீர்ப் பிரச்சனை இருக்கிறது. நிலக்கறை திட்டம், பல்லடம் பாண்டியாறுகளுக்கெல்லாம் குடிநீர் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு வாரியம்

1974 மார்ச் 8] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாரியம் அப்பகுதி மக்களுக்காக ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்றால், ஒன்றையும் காணோம். அது 10 ஆண்டு ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் நாம் அலசி ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், பயன்படுகிற எந்த ஒரு திட்டத்தையும் சர்க்கார் செய்யவில்லை யென்பது தெரியும்.

(நண்பகல் 12.00)

ரோடு வசதிகள் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை, காங்கிரஸ்காரர் காலத்திலே போடப்பட்ட ரோடுகள்தான். இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள் ரோடு வசதிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. மூன்று கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த மூன்று கோடியைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால் 27 ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வருகிறது, அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி ரோடுகளைப் போடமுடியும்? ஏதோ இரண்டு மூன்று மைல்கள் வரையில் போட்டால் தீர்ந்துபோச்சு. மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் என்ன செய்வது? அது மட்டுமல்ல, ரோடுகள் மெயின்ட்னன்ஸ்க்கும் யூனியன்களுக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே தேவையான அளவிற்கு வாங்க பணம் போட்டு விநியோகம் செய்ய முடிகிறதா என்றால் அதுவும் செய்ய முடியவில்லை. 5 சதவீத மருந்து அளவிற்குத்தான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. பற்றாக்குறையோ 60 சதவீதம் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் பிளாக்மார்க்கெட்டிலே போய்க் கேட்டால் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் :
elucidation under rule 65.

On a point of

உர உற்பத்தியைப்பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லியிருப்பது

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 8]

“ We have requested the Government of India for empower us to control the distribution of atleast the fertilisers produced within this State”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் யூரியாவைப் பொறுத்தவரையில் ‘ஸ்பிக்’—தொள்ளாயிரம் டன்கள், மெட்ராஸ் பெர்டிலைசர்ஸ்—தொள்ளாயிரம் டன்கள். நெய்வேலி விக்னைட் கார்ப்பரேஷன்—600 டன்கள், ஆக ஒரு நாளைக்கு 2,400 டன்கள் யூரியா உற்பத்தியாகிறது. யூரியா மட்டும் 7 லட்சத்து 20 ஆயிரம் டன் உற்பத்தியாகிறது தமிழ் நாட்டிலே. அம்மோனியம் சல்பேட்டைப் பொறுத்தவரையிலே ஸ்பிக் மூலமாக 1,100 டன்னும், மெட்ராஸ் பெர்டிலைசர் மூலமாக 1,000 டன்னும் ஆக உற்பத்தியாகி மொத்தம் தமிழ் நாட்டிலே 6 லட்சத்து 30 ஆயிரம் டன் உற்பத்தியாகிறது.

இந்த முறையிலே யூரியா 7 லட்சத்து 20 ஆயிரம் டன்னும், அம்மோனியம் சல்பேட் 6 லட்சத்து 30 ஆயிரம் டன்னும் உற்பத்தியாகிறது தமிழ் நாட்டிலே. நைட்ரஜன் டன் கணக்கிலே சொன்னால் நாலேகால் லட்சம் நைட்ரஜன் டன் தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தியாகிறது, இதிலே ஒரு லட்சம்தான் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், மற்றவற்றை வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அதைப்பற்றி உங்களுக்கு உணர்ச்சி இல்லையா?

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் ஆகிற உற்பத்தியை வைத்துக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிலே டெவலப் மெண்ட் எல்லாம் பண்ண முடியாது. மற்ற மாநிலங்களுடைய மூலப்பொருட்கள் எல்லாம் நமக்குத் தேவை. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து நாம் அநேக பொருள்களைப் பெற்றாகவேண்டும். நாம் கொடுத்துத்தான் பெற்றாகவேண்டும். இங்கே உற்பத்தியாவதை நாமே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், ஆனால் அவர்கள் மட்டும் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இதைப்பற்றி நான் விளக்க விரும்புகிறேன். பெர்டிலைசர் டிஸ்ட்ரிப்யூஷனை நான் கவனித்து வருகிறேன். கிட்டத்தட்ட நாலே கால் லட்சம் நைட்ரஜன் டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நமக்குப் பாதியையாவது

1974 மார்ச் 8] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாதா? உற்பத்தி செய்கிற நமக்கு நாலில் ஒரு பங்கு மட்டும்தான், மற்றவைகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் நம்முடைய தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டாமா? அதைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன? இதிலே தேவைப்படுகின்ற மூலப்பொருட்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருவ தில்லை. அம்மோனியம் சல்பேட்டைத் தயாரிக்க நைட்ரஜனை காற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொள்கிறோம். யூரியாவைத் தயாரிக்க வேண்டிய நாப்தா வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருவதில்லை, வெளி நாட்டிலிருந்துதான் வருகிறது. நிலைமையினைத் தெரிந்துகொண்டு பேசுங்கள். அதனால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக

“We have requested the Government of India to empower us to control the distribution of at least the fertilisers produced within this State.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையுமே இங்கே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நாம் நான்கு லட்சத்து 26 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி செய்யும்பொழுது ஒரு லட்சம் மட்டும் நமக்கு ஒதுக்கப்படக் கூடாது, கூட ஒரு லட்சமாவது ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

திரு. கே. என். குமாரசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நமக்கு நிலக்கரி தேவைப்பட்ட நேரத்திலே, நாட்டிலே முழுவதும் நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை இருந்தபோதிலும் அங்கேயிருந்து நிலக்கரி நாம் வாங்கவில்லையா? அப்பொழுது அங்கேயிருக்கிற மக்கள் எங்களுக்குப் போதவில்லை, எங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று சொன்னால் நிலைமை என்ன? அதை அவர்கள் மனதிலே வைத்துப்பேச வேண்டும்.

வாரியம் என்றும் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்றும் 40 சதவீதம் தொகை நிர்வாகச் செலவுகளுக்கே போய்விடுகிறது, மீதமுள்ள 60 சதவீதம் கல்விக்காக போகிறது. இந்த நிலையில் உற்பத்தித் திட்டத்திற்கு எத்தனை அளவு செலவு செய்யப்போகிறோம் என்று பார்த்தால் ரொம்பக் குறைவுதான். ஆகவே, தமிழ் நாடு

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1974 மார்ச் 8]

தன்னுடைய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முறையிலே இந்த பட்ஜெட் இல்லை, இந்த பட்ஜெட் மக்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கின்ற பட்ஜெட் என்று கருத முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1974-75 ஆம் வருட தமிழக பட்ஜெட்டை பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கின்ற நேரத்திலே இந்தச் சபையின் மூலமாக நான் இந்தியாவினுடைய நிலைமையைக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்று அகில இந்தியாவினுடைய மக்களின் எதிர்கால வளத்தைத் தேடுவதற்காக ஏற்படுத்தப்படுகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்காக பிளானிங் கமிஷன் என்ற திட்டக்குழு ஆரம்பம் முதல் ஆலோசனை கூறி ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. இன்றைய நிலையிலே மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த இரண்டு பேர்கள் திட்டக் குழுவிலிருந்து ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அனைவரும் உணர்வோம். அவர்கள் ராஜினாமா செய்ததற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் பத்திரிகைகளிலே விமர்சனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தக் காரணத்திற்காக ராஜினாமா செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ள அமைச்சரவை, எதிர்காலத் திட்டத்தை அவர்கள் விரிவாக்கச் சொன்னபொழுது, இணக்கம் தரவில்லை என்பதால் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியாவை மொத்தமாக ஒரு கோணத்தில் வைத்துப் பார்த்து இந்திய தேசம் என்று கருதிப் பாகுபாடு இல்லாமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று ஆலோசகர்களும் பொருளாதார நிபுணர்களும் கூறியிருந்தும் கூட மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அமைச்சரவை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையிலே திட்டக் குழு உறுப்பினர்கள் வெளியேறக் கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். அகில

1974 மார்ச் 8]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

இந்தியப் பொருளாதார நிபுணர்களும் பத்திரிகைகளும் வருகிற ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தை, இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தயாரித்து நிறைவேற்றுவதைவிட 'கோ பை' சொல்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். தயாரித்து அதை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த முடியாமல், அவசரமாக அள்ளித் தெளித்த கோலமாகப் போய்விடாமல் இருக்க அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் . . .

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அடுத்த தடவை நம்முடைய அங்கத்தினர் அவர்களை நாம் எம்.பி.-க்கு நிற்கவைத்து அங்கே அனுப்பலாம், அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசவேண்டிய பேச்சை இங்கே பேசுகிறார்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: நன்றி. நாமும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறோம், பார்ட் அன்ட் பார்சலாக இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எதற்கெடுத்தாலும் தமிழக அரசுதான் பொறுப்பு என்ற தவறுதலான எண்ணம் மக்களிடத்திலே பரப்பப்படுகிறது என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த அளவிற்கு இந்திய பொருளாதாரம் ஒரு நெருக்கடியான கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது.

கடந்த ஜந்தாண்டுக் காலத்திலே தனி நபர் வருமானம், பெர்காபிடா இன்கம், குறைந்துகொண்டே வருகிறது, ஆண்டுக்காண்டு குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனி நபர் வருமானமும் தேச வருமானமும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது, தேசத்திலே உற்பத்தி சரிவாக இருக்கிறது, ஆனால் மனித உற்பத்தி, ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தையும் There is a steady increase in population என்ற முறையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார உற்பத்திக்குப் பதிலாக மக்கள் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது, உற்பத்தி குறைந்து வருவதும் ஜன உற்பத்தி அதிகமாகி வருவதும் உண்கூடாக இருக்கிறது. இது எங்கே கொண்டுவரப்படும்? இங்கே பேசும்பொழுது உறுப்பினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 8]

இதய சுத்தியோடு பேசவேண்டும், இதயத்தைக் கேளுங்கள் என்று எல்லாம் சொல்லிச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இதயபூர்வமாக, இதய சுத்தியோடு ஆராய்ந்தால் இந்தியப் பொருளாதாரமும், இன்றைய அரசியலமைப்பு முறையும் இந்தியாவின் எதிர்காலத்தை எங்கோ இருள் நிறைந்த இடத்திற்குக் கொண்டு போகிறது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. பொருளாதாரம் குறைந்து, ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாகிற காரணத்தை நாம் அத்தனைபேரும் ஆலோசித்துக் கண்டுபிடித்து செயற்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் உறவு சிறப்பாக இல்லை. 'மியூச்சவல் டிஸ்ட்ரெஸ்ட்', 'ரெஸ்ட் லெஸ்' என்ற நிலையில் பரவுவதைக் காண்கிறோம். விவசாயத் தொழிலாளர்களிடமும் இப்படியே காண்கிறோம்.

ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் உறவும் சரியாக இல்லை. அதிகாரிகளும், Administrative machinery ருள முன்பிருந்த அளவிற்குச் சிறப்பாக இருப்பதாகக் கூற முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் 'இன்சபார்டினைஷன்' என்ற முறையில் சுதந்திரத்தின் பெயரால், 'Too much liberty leads to confusion' அதிக சுதந்திரம் கொடுத்ததால் அது குழப்பத்தில் முடிந்தது என்று கூறுமளவிற்கு நாம் நடைமுறையில் இப்பொழுது பார்க்க முடிகிறது. உயர்ந்த அதிகாரிகளிடம், அவர்களுக்குக் கீழே வேலை பார்ப்பவர்கள் அவர் சொல்லும் வேலையைக் கூடக் கேட்க முடியாத அளவிற்கு சுதந்திரம், சமத்துவம் என்ற பெயரால் மனோபாவம் வளர்கிறது. உத்தியோகம் செய்கின்ற அத்தனை பேரும் வேலை செய்வதற்கு உகந்த ஊதியம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து சோஷலிஸ்டுகள், மார்க்சிஸ்டுகள் ஒரு தத்துவத்தைச் சொன்னாலும் அந்தத் தத்துவத்தின் பேரில் இப்பொழுது என்கே பார்த்தாலும் ஊதியம் அதிகமாக வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்தும், அதற்கு அரசியல்வாதிகள் அவரவர்களின் கட்சிகளின் கோணங்களில், அவரவர்களுக்கு உகந்த முறையில் ஆதரவு அளிக்கின்ற சர்வசாதாரண நிலையும் இந்தியா முழுவதும் நிலவுகிறது. இதன் விளைவாகத்தான் உற்பத்திக் குறைவும், ஜனப்பெருக்கமும் ஏற்படுகின்றது. இது எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்று பார்க்கவேண்டும்.

1974 மார்ச் 8]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

‘என்ஃபோர்ஸ்மெண்ட் மெஷினரி’ வைத்திருக்கிறோம், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் சோஷலிசத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். That is called democratic socialism. என்று நமது ஜனநாயகப் பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தின் ரீதியாக சோஷலிச திட்டத்தை அடைய வேண்டுமென்று கூற முடியுமே தவிர அதை நாம் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே, அந்தக் கருத்துக்களைப் பின்னால் பேசும் பொழுது தெளிவாகக் கூறுகிறேன்.

ஆகவே, இந்த அளவிற்கு அகில இந்திய ரீதியில் பொருளாதாரப் பாதிப்பு இருக்கும்பொழுது, நமக்கு அளிக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கை மத்திய அரசு மறுத்திருந்தால்கூட, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தாய் உள்ளத்தோடு, குறைந்த உணவை அதிக எண்ணிக்கையுள்ள குழந்தைகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பதைப் போல், வயதுக்கு உகந்த முறையில், வயிற்றுக்குத் தேவைப்படும் முறையில், in proportion to their numbers and also their demands என்ற முறையில் கணக்கிட்டு, நியாயமாக சோஷலிச திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நோக்கத்தோடு அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள் என்று மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஐம்பத்தொன்பது பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரியும், அதே போல் சில மாதங்களுக்கு முன்பு என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வு என்று வழங்கப்பட்டிருந்தும் மறுபடியும் அவர்கள் அதிகம் வேண்டுமென்று சொல்லி, இப்பொழுது 10 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் மேலாக, அரசு ஊழியர்கள் இறந்துவிட்டால் உடனடியாக 10,000 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். சென்ற மாதம்கூட என்னுடைய தாலுக்காவில் டெப்டி தாசில்தார் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். ஒரு வாரத்திலே 10,000 ரூபாய் அவருடைய குடும்பத்திற்கு அளிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சிறப்பான பல திட்டங்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. உரப் பற்றாக்குறை இருந்தும், மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உரத்தைக் கொடுக்காமல் இருந்தும் மற்ற

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 8]

மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு சிறப்பான முறையில் உணவு நிலைமை இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், கரும்பு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், கரும்புக்கு 86 ரூபாய் 60 காசு இருந்தது 100 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது, ஒரு டன்னுக்கு 120 ரூபாயாவது குறைந்தபட்சம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு, அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எனவே அந்த 120 ரூபாயைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது திடீரென்று மார்க்கெட்டிலே நேற்றுவரையில் வெல்லம் மணு 14 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று விற்ப்பது இப்பொழுது திடீரென்று மணு 10 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டது. மூன்றில் ஒரு பங்கு வெல்ல விலையில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். தூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளை நான் சந்தித்தேன். அவர்களில் பலரும் செலவழித்து, ஆட்டி விற்பதை விட தீ வைத்து எரிப்பது மேல் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நஷ்டமாகின்ற தூர்ப்பாக்கியமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழக அரசு விவசாயிகளின் நிலையைத் தகுந்த முறையில் பரிசீலித்து, கரும்பு விலையில் திடீர் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடித்து விலை உயர்வைக் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை முக்கால் கோடி ரூபாயில் பஞ்சாலை நிறுவுவது என்று மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும், தொழில் துறை அமைச்சரவர்களும் ஏற்கெனவே ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இதைப் பற்றிய முழு விவரமும் தெரியாமல் மந்த நிலையில் உள்ளது.

ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், அநேக ரோடுகள் பாதித்து இருக்கின்றன. பஸ் ஓட முடியாது. வண்டிப் போக்கு வரத்திற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. என்ஜினியரிங் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அதில் முன்னேற்றம் காணும் வகையில் தக்க நிதி வசதியைச் செய்து கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 8]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

இரிகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய பகுதியில் மிக முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் என்று இரண்டு தாலுக்காக்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1921 ஆம் வருஷத்திலே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குற்ற பரம்பரைச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அது பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதால், தொழில் வளம் இல்லாத காரணத்தால் அதை முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு அவர்களுக்கு வைகை அணைத் திட்டத்தை உருவாக்கிற்று. அதனால் அந்த நிலங்களுக்கு, 21,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடியுமென்று அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள்.

ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக, 1956 ஆம் ஆண்டில், அன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு அப்பொழுது அந்தப் பகுதி மக்கள் வேண்டாதவர்களாக இருந்த காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் 10,000 ஏக்கர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீரைக் கொடுத்து, மீதி 10,000 ஏக்கர்களுக்கான தண்ணீரை மேலூர், சிவகங்கை பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். இது சட்ட ரீதியாக மிகப் பெரிய தவறு, நியாய ரீதியாகவும், தார்மிக ரீதியாகவும் தவறு, அது மாற்றப்பட வேண்டும் கலைஞர் ஆட்சியில், என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, 'பெரியாறு மாடர்னைசேஷன் ஸ்கீம்' என்ற திட்டத்தின்கீழ் 23,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் மிச்சப்படுகிறது. அதிலிருந்து 10,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாயும் தண்ணீரை எடுத்து எங்களுக்கு, உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் தாலுக்காக்களுக்கு, ஏற்கெனவே வைகை அணையிலிருந்து பாய வேண்டிய பகுதிகளுக்கு அளித்து, ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கோரிக்கையோடு, இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று, பாராட்டி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை முழு மனதோடு வரவேற்று, நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

[1974 மார்ச் 8]

முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில், நிதிநிலை அறிக்கையில், தமிழகத்தின் உயிர்நாடியாக இருக்கின்ற, நூற்றுக்கு எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட பகுதியினரான விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலமாக இருந்துவந்த குத்தகைப் பாக்கி கடன் தொகை பல கோடி ரூபாயை ரத்து செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒளி ஏற்றியதைப்போல், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் பெரும்பாலான நெசவாளர்களுக்கு இந்த அரசு கொடுத்த கடன்களை ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ரத்து செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதாகவும், புரராட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

தமிழகத்திலே மிக அதிகப்படியான அளவில் ஏழைகளாகவும், வசதி குறைந்தவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் தான். அந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு சங்கடங்கள், துயரங்கள் இருப்பதை உணர்ந்து மேலும் அவர்களின் கஷ்டங்களை அதிகப்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்திருப்பது முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில், நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டதாகும். ஆண்டுதோறும் பிறந்த நாள் விழாக்களாக இருந்தாலும் சரி, நிதிநிலை அறிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துள்ள சமூகத்தினரின் கோரிக்கைகளை ஏற்று வாய்ப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பக்கங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டமாகச் சொன்னார்கள். எந்தப் பக்கத்திலாவது உண்மையல்லாத, தேவையில்லாத விஷயங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, பக்கங்கள் அதிகமாக இருப்பதையே ஒரு குறையாகச் சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. திருக்குறள் அதிகப் பக்கங்கள் இருக்கின்றன; இராமாயணம் அதிகப் பக்கங்கள் உள்ள இலக்கியமாக இருக்கிறது. மகாபாரதம் அதிகப் பக்கங்கள் உள்ள இலக்கியமாக இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த

1974 மார்ச் 8] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

வரை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஒரு இலக்கியமாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இதிலே தாழ்ந்து கிடப்பவர்கள் உயருவதற்கான வழிவகைகள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

விலைவாசி உயர்வு பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு ரயில் கட்டணங்களை மட்டுமல்லாது பிளாட்பாரம் டிக்கட்டுக்கான கட்டணத்தைக்கூட இரு மடங்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. மண்ணெண்ணெய், தபால் கார்டு போன்ற சாதாரணமாக மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதெல்லாம் இந்த அரசுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை யென்று சொன்னாலும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் திசை திருப்பும் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

வீடு கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்று எதிர்க் கட்சியினரால் கூறப்பட்டது. நிலமற்ற பல இலட்சக்கணக்கான ஏழைகளுக்குச் சென்ற ஆண்டு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் 'காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது போல் இப்போது கொடுக்கப்படவில்லை' என்று கூறினார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம் கம்பன் பாடியது போல் 'நெல் கொண்டு போமளவும் நில்லாய் நெடுஞ் சுவரே' என்ற அளவில்தான் அமைந்தன. இன்றைக்கு அந்த வீடுகள் எல்லாம் பவுடராகி கரைந்து மண் மேடாகிவிட்டன. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத்தான் அவர்கள் இயற்றினார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு மாட மாளிகைகளைப் போன்ற பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

உரப் பற்றாக்குறை பற்றிப் பேசப்பட்டது. இதற்கு மாநில அரசு எந்த வகையில் பொறுப்பு? இதற்கெல்லாம் கூட நமது அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால்தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வலியுறுத்தி வருகிறது. உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றின் விலை உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான். நம்

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

[1974 மார்ச் 8]

முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை நெல், அரிசி போன்ற வற்றின் விலைகளைச் சீரான முறையில் வைத்து திறமையாக நிர்வகித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஏழைகளின் முன்னேற்றத் திற்காகவும், விவசாயம், சிறு தொழில்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவும் நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் நிறைய காரியங்களை அவசரம் அவசரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி 'ஆகட்டும் பார்க்கலாம்' என்று 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்தியது. கலைஞர் அவர்கள் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளிலேயே ஏழை மக்களுக்கான எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து கொண்டு வருகிற காரணத்தால் இனிப்பையே சாப்பிட்டும் கொண்டுவருகிற ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் காரம் சாப்பிட வேண்டுமென்ற ஆசையால் சில மாற்றங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

கலைஞர் அவர்கள் இவ்வளவு அவசரமாக எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யாது அவர்களுடைய ஆட்சியைப் போல் மாடலாக ஓரிரு ஆண்டுகள் இருக்கலாம் என்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

மடங்கள், கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த ஏராளமான விட்டுமனை நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஏழைகளுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடபாதிமங்கலத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்த கரும்பு சாகுபடி செய்யும் நிலங்கள், மன்றாடியாருக்குச் சொந்தமான மேய்ச்சல் நிலங்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் எடுக்கப்பட்டு, நில மற்றவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருப்பதோடு வடபாதிமங்கலத்தில் உள்ள நிலங்களைக் கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

காமராஜர் இவற்றையெல்லாம் பணக்காரர்களிடம் விட்டு வைத்து விட்டு மற்றவர்களுக்குப் 'பார்க்கிறேன்' என்ற பதிலைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இந்த அரசு வேகமாகக் காரியங்களைச் செய்து வரும்போது எதிர்க் கட்சியினர் திசை திருப்புகின்ற வகையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1974 மார்ச் 8]

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

நேரம் குறைவாக இருப்பதால் என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருப்பனந்தாள் மடத்தில் இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் குத்தகை நெல் அளக்காமல் இருக்கிறார்கள். அங்கு ரெவின்யூ நில வரியைக்கூட விவசாயிகளே கட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் நிலவரியை மடத்திலிருந்துதான் கட்டினார்கள். இப்போது மூன்று லட்சத்திற்கும் அதிகமான நில வரிப் பணத்தைத் தங்கள் குத்தகை நெல்லிலிருந்து கட்டியிருக்கிறார்கள். குத்தகை நெல் அளப்பது பிரச்சினையாகி இருக்கிறது.

விவசாயிகள் மாவுக்கு 100 குழிக்கு ஒரு போகமாக இருந்தால் 3 கலம், அதாவது ஏக்கருக்கு 9 கலம், அளக்க வேண்டுமென்றும், இரு போகமாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 18 கலம் அளக்க வேண்டுமென்றும், இந்த விகித அடிப்படையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். மடத்திலிருப்பவர்கள் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் குத்தகை முழுவதையும் அளக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் தங்கள் குத்தகை நெல்லை அளக்க முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று குத்தகைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைக்குப் போகாது கலைஞருடைய ஆட்சியே குத்தகை அளவை நிர்ணயித்து விடவேண்டும். மேலும் விவசாயிகள் குத்தகை சாகுபடி செய்யும் நஞ்சை நிலத்தில் இடையிலே சோளம், கம்பு, கடலை போன்றவற்றைத் தங்கள் சொந்த முயற்சியில் பயிரிட்டால் அந்தப் பலன் விவசாயிகளுக்கே கிடைக்க வேண்டும். தனித்து பகுதிப் பணம் கிடையாது என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

குடிமராமத்துப் பிரச்சினைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பணிகள் பொதுப்பணித் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு வேலை நடைபெறும் என்று சொல்கிறார்கள். மே, ஜூன் மாதங்களில் மழை இல்லாத காலங்களில் கால்வாயை வெட்டுவது என்றால் கடினமாக இருக்கும். அதை மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களிலேயே செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். மே, ஜூன் மாதங்களில் பொதுப் பணித் துறையில் இருந்து காண்டிராக்டுக்கு விட்டால் காண்டிராக்டர்களுக்குக் கூட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. வாய்க்கால்களோடு கூட, வடிகால்களையும் குடிமராமத்து செய்யவேண்டும்.

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்] [1974 மார்ச் 8]

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பாங்குகளிலும், சென்னை நகரிலுள்ள ரிசர்வ் வங்கியிலும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும், மலை ஜாதியினருக்கும் உரிய சதவிகிதம் கொடுக்காமல் குறிப்பிட்ட உயர் வகுப்பாருக்கு மட்டும் அதிகமாகத் தரப்படுகிறது. இது மத்திய அரசின் நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும் தமிழகத்திலுள்ள பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உரிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வகையில் நம்முடைய தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அதனை வாங்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளியவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும், சிறு தொழில் செய்பவர்களுக்கும் நன்மைகளை அளிக்கும் நல்ல வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து, தமிழகத்தில் தாழ்ந்து கிடக்கும் மக்களை உயர்த்துவதற்காக எல்லா வகையிலும் பணியாற்றி வருகிற முதல்வர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் சீரிய செயற்திட்ட ஆற்றலாலும், சிந்தனை வளத்தாலும் தமிழக மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது.

ஏழை எளியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், பாட்டாளி மக்கள், பொதுமக்கள், அடித்தளத்தில் கிராமந்தரத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு வேளாண்மை புரிவோர் மேம்பாடடைய, திக்கற்றோரை வாழ வைக்க வந்த தென்றலாகும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம். மதமாச்சரியமற்ற சிந்தனையாளர் யாரும் விரும்பிப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நாட்டின் முதுகெலும்பான வேளாண்மைத் துறை, வீடு, தெரு மின் விளக்குகளுக்கு உபரி கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்பட்டோர் நலத்துக்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கி அவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டோர் கிராமங்களுக்கு இலவச மின் இணைப்பு—தெரு விளக்குகளுக்கு ஆகும் செலவை அரசு ஏற்கிறது.

1974 மார்ச் 8]

[திரு. டி. கணபதி]

தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம் நிறுவ ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து வருஷத்திற்குள் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.30)

இந்தக் கட்டத்தில் நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் துணி வேளுப்போர், முடி திருத்துவோர் கிருஸ்தவர்களாக சிறிய அளவில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெருதோறும், கடை தோறும் இருக்கிறார்கள். அவர்களது அவல நிலையைப் போக்க அவர்கள் தொழில் கருவிகளை மான்யமாக வாங்கிக்கொள்ள அவர்களைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சிறப்புத் திட்டம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் வர இருக்கிறது. அரசு ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்படி அரசு அலுவலர் களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மட்டுமே இதுவரை பயன்படச் செய்தோம். புதிய திட்டத்தின் கீழ் 30 வயதான ஒருவர் திங்கள்தோறும் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால் அவருக்கு 55-வது வயதிலிருந்து உயிரோடு இருக்கும் வரையில் மாதம் நூறு ரூபாய் ஓய்வு ஊதியம் அளிக்கப்படும் விதத்தில் திட்டம் கொண்டுவரப் படுகிறது. இது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கதொரு திட்டமாகும்.

மேலும் ஒரு சிறப்புத் திட்டம்—புதிய பரிசுப் பத்திரத் திட்டம், 10 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று இரண்டு வகைப் பரிசுப் பத்திரங்கள் வெளியிடப்பட இருக்கின்றன. இது மக்கள் சேமிப்பதற்கு நல்லதொரு வழியாகும். அதில் வருகிற வருவாயைக் கொண்டு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த இருப்பதைக் கண்டு அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொரு சிறப்பான அம்சம் என்னவென்றால், விறகு, மாட்டுத் தீவனம், கண்ணாடி வளையல்கள் போன்றவற்றிற்கு இருந்த பல முனை வரிக்கு மாறாக முழு வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 50,000 வரை தொழில் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பது கிராமங்களில் உள்ள சிறிய வியாபாரிகள் 40,000 பேர் நல்ல நன்மை அடைய ஏதுவாக இருக்

[திரு. டி. கணபதி]

[1974 மார்ச் 8]

கிறது. விற்பனை வரித் தொல்லைகள் பலவற்றிலிருந்து விடுவிக்கப் படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மாட்டுத் தீவனமான பிண்ணுக் குக்குள்ள வரியையும் ரத்து செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய நிதி ஆணைக் குழு, நமது மாநில சம்பள விகிதம் அதிகம் என நிதி ஒதுக்கக் கைவிரித்தும், தமிழக அரசு தன் நிதியிலிருந்தே அரசு அலுவலர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ரூபாய் பத்து அகவிலைப்படியோடு கூட்டித்தர, ஏப்ரல் 1974-ல் இருந்து ரூபாய் ஆறு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது.

மாவட்டங்கள் தோறும் சீராகவும், விரைவாகவும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இராமநாதபுரம், கோவை, தர்மபுரி, தஞ்சை மாவட்டங்களுக்கென மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்கள் அமைக்க இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகப் பாராட்டி வரவேற்கப்பட வேண்டிய திட்டம். தென் கோடியில் உள்ள திருநெல்வேலி சென்னையிலிருந்து 450 மைல்களுக்கு அப்பால் இருப்பதால் அதை தூதிரூஷ்டிக் கண்ணடியினால் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசுத் திட்டங்கள் அங்கு போய்ச் சேருவதில்லை. ஆகவே, மேலும் நான்கு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும். நெல்லை மாவட்டத்திற்காகவாவது இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்காக 68.81 கோடி ரூபாய், நீண்ட காலக் கடன்களுக்காக 17 கோடி ரூபாய், குறுகிய நடுத்தரக் காலக் கடன்களுக்காக ரூ. 81 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1974-75-ல் 67.93 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் உயர்விளைச்சல் தரும் பயிரிடும் திட்டம் முனைந்து மேற்கொள்ளப்படுவது பசுமைப் புரட்சிக்கு மேலும் ஒரு மைல் கல்லாகும். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் போன்றவை வேண்டிய அளவிற்குக் கிடைப்பதில்லை. மூன்றில் இரண்டு பங்கு உரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டு தனியாருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறது. நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் உரத்தை நாமே விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கினால் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் விநியோகிக்க முடியும்.

1974 மார்ச் 8]

[திரு. டி. கணபதி]

விலை உயர்வையும் விநியோகத்தையும் சீராகக் கட்டுப்படுத்தலாம். மாநிலச் சுயாட்சி என்றாலே அல்லாஜி உண்டாகிறது எதிர்க் கட்சிக் காரர்களுக்கு. ஆகவே நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் உரத்தினையாவது நாமே விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தை நம் மாநில அரசுக்குத் தருவதற்கு மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதில் எதிர்க் கட்சியினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. கோ. இளங்கோவன் தலைமை)

அடுத்து, பாசன வசதிகளைப் பெருக்க 30.83 கோடி ரூபாய், சிறப்புப் பாசனத் திட்டத்திற்கு 4.51 கோடி ரூபாய், இவைவிரிவாக்கப் பாசன வசதிகளின் பராமரிப்பு, சீரமைப்புக்கென ரூ. 11.44 கோடி என ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாங்குனேரி வட்டம், நாங்குனேரி, மேலப்பாளையம், இராதாபுரம் என மூன்று சட்டமன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டது. இவை வறண்ட பிரதேசங்களாகும். வறண்ட இந்தப் பிரதேசங்கள் பசுமையுற பச்சையாறு திட்டம், குடமாடித் திட்டம் இவைகளைத் துரிதப் படுத்தி, மத்திய அரசின் அனுமதிக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூடங்குளத்தில் ஆட்டாமிக் ஸ்டேஷன் வர இருப்பதாக ஆளுநர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான தண்ணீர் பெறுவதற்கு அதை பச்சையாற்றில் இருந்து எடுத்துக் கொள்வது குறித்து திருத்திய மதிப்பீடு போடுவதாக அறிகிறோம். அது நாற்பது மைல் தூரத்தில் இருப்பதால் திட்டம் தாமதம் ஏற்படும்.

குமரி மாவட்டத்தில் பழைய ஆற்றில் உள்ள தண்ணீர், கடலில் வீணாகப் போகிறது. பதினைந்து மைல் தூரத்தில் கிடைக்கிறது. ஆகவே அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் இந்த ஆட்டாமிக் ஸ்டேஷனுக்கு. அதோடு வறட்சியுள்ள ராதாபுரம் பகுதியும் அதனால் பயன் அடைந்து செழிப்படையும். ஆகவே அதைக் கவனத்தில் கொண்டு பச்சையாற்று அணைக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நீண்ட நாட்களாக மக்கள் எதிர்பார்க்கும் ஆலைத்துறையாற்று அணைத் திட்டத்திற்கு விரைவில் அனுமதி

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 8]

வழங்கி, அதற்கான வேலையைத் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு சுமார் 17 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு கூட, வடமலையான் சானலையும் ரீமாடலிங்க் செய்ய வேண்டும். வள்ளியூர் பெரியகுளத்திலும் தூர் எடுக்கவேண்டும். நிலத்திற்குக் கீழுள்ள நீர்வளங்களை ஆராய்ந்து பயன்படுத்தும் திட்டம் 1970-ல் இருந்தே செயல்படுகிறது. இவ்வறிக்கையில் நீர்வளங்களை ஆராயும் நிறுவனம் அமைத்திட நிதி ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

கிரவுண்ட் வாட்டர் ரிசர்ச் ஆன்ட் ட்ரேயினிங் இன்ஸ்டிடியூட் வழி எங்கெங்கு சப்-சாயில் வாட்டர் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கோவையில் இருப்பது போன்று 'பாண்ட் சிஸ்ட'த்தை அமல்படுத்தி ராதாபுரம் சானலில் உள்ள பாசனங்களையும், நம்பியாற்றில் சில குறுக்கணைகளும், ஆரல்வாய்மொழி மலையில் காணியாற்று ஓடை, கடம்பன்குளம், பொய்கை அணை நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டினால் கிரவுண்ட் வாட்டர் லெவல் உயரும், இறைவைக் கிணறுகளின் நீர் மட்டம் உயரும். இதனால் கிணற்றின் மூலம் உள்ள இறைவைப் பாசனத்தை நம்பும் விவசாயிகள் பெரிதும் பயனடைவர்.

அடுத்தபடியாக, நெல் கடத்தல். அதிக விலை கிடைப்பதால் நாங்குனேரி சட்டமன்றத் தொகுதி, இராதாபுரம் சட்டமன்றத் தொகுதி அரசோடு ஒத்துழைக்கும் கன்னியாகுமரி உட்பட மூன்று தொகுதிகளிலும் மக்கள் தொல்லைப்படுகிறார்கள். இப்பகுதிகளிலிருந்து அரிசி கடத்தப்படுகிறது. காவல்கிணற்று விலக்கிலிருந்து அஞ்சுகிராமம் வரை காவல் (police) போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் எங்கள் பகுதி மக்களுக்கு அதிகம் தொல்லை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும்.

ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், குமரி மாவட்ட குழித்துறை ஆற்றுக்கு நெடுக எல்லை வைத்து 'பெட்ரோல்' செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் கேரளாவிற்கு அரிசி கடத்திச் செல்வதைத் தடுக்க முடியும். குழித்துறை ஆறு ஒரே நீளமாக இருப்பதால் கடத்தல் செய்வதை இலகுவில் கண்டு

1974 மார்ச் 8] [திரு. டி. கணபதி]

பிடிக்க முடியும். அதற்கு மேற்குள்ள குமரி மாவட்ட மக்களுக்கு முழு ரேஷன் கொடுக்கவும், அதோடு கடற்கரை யோரத்தில் கன்னியாகுமரியில் இருந்து திருச்செந்தூர் வரையில் கடற்கரை யோரமாகக் காவல் போடலாம். உணவுப் பொருள்களை சைக்கிளில் எடுத்துச் சென்றால்—தங்கள் உபயோகத்திற்காக எடுத்துச் சென்றால் கூட பிடிக்கிறார்கள். கொண்டு போகாத வெற்று சைக்கிள்களைக் கூட பிடிக்கிறார்கள். 20 மைலுக்கப்பா லுள்ள திசையன்விளை, களக்காடு வரை பிடிக்கிறார்கள். இங்குள்ள வர்கள் பாதிப் பேருக்கு மேல் அரிசி கிடைக்க எந்தவித “கேரண்டியும்” இல்லை. தலைச்சமையாக எடுத்துச் செல்பவர்கள் கூட பறக்கும் படையினரால் பிடிக்கப்படுகிறார்கள். அரசோடு ஒத்துழைக்கிற அந்தப் பகுதி மக்கள் இவற்றை எத்தனை நாளைக்கு தாங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்? ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராதாபுரம் சாலைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக ஒரு ஏக்கருக்கு 80 முதல் 100 ரூபாய் வரை வசூலிக்கிறார்கள். இந்த வருடம் தண்ணீர் விடவில்லை. ஆறு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் விடு கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு 50-60 நாட்களுக்குக் கூட தண்ணீர் விடவில்லை. இப்படி ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 வசூலிப்பது என்றால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நசுங்கி விடுவார்கள். அதோடு அவர்களுக்குத் தண்ணீர் உத்தரவாதமும் இல்லை. அதோடு அந்தப் பகுதியில் அபிவிருத்தி வரிக்கு மேல் செஸ் சர்சார்ஜ் என்று வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படு கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரி வசூலை நிறுத்தவும் வரியை ரத்துச் செய்யவும் அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு நா. வெ. குருசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது இந்த அரசால் ரூ. 470.69 கோடிக்கு பட்ஜெட் போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு காங்கிரஸ் ஆண்டபோது ரூ. 194 கோடிக்குத்தான் பட்ஜெட் போடப்பட்டது. அப்போது இருந்த

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 மார்ச் 8]

காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது படித்து வேலை இல்லாதோர் எண்ணிக்கை எம்பிளாயின்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ஒரு லட்சம் பேர்தான் இருந்தது. இப்போது இவ்வளவு பட்ஜெட் போட்டும் படித்து வேலை இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கை சுமார் 7 லட்சத் திற்கும் அதிகமாகப் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் 6 ஆண்டுகள் 7 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. காரணம் எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ஏதாவது ஒரு சில இலாகாவிற்கு வேலை யிருக்கிறது என்று வந்தாலும் அது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது மாவட்டச் செயலாளர், வட்டச் செயலாளர் அல்லது ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிபார்சு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றவேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஆண்டபோது பல அணைகளைக் கட்டினார்கள். ரூ. 194 கோடி பட்ஜெட்டில் பல அணைகளைக் கட்டினார்கள். ஆனால் இன்று ரூ. 470 கோடிக்கு பட்ஜெட் போடப்பட்டும், எந்தவிதமான திட்டமும் போட்டு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

உரம் விஷயமாகவும், நூல் விஷயமாகவும் கேட்டால், மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டுப் பெற வேண்டியதைக் கேட்டுப் பெற முடியவில்லையென்றால் ஏன் நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஆகவே, மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டிய முறையில் கேளுங்கள். அதற்கு நாங்களும் தகுந்த ஆதரவு கொடுக்கிறோம்.

வேளாண்மையை எடுத்துக்கொண்டால், உர விலைபற்றி 2-3 நாட்களாக எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். உரம் இப்போது சொசைடி மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். சொசைடியில் ரூ. 50, ரூ. 60 உர விலை என்றால், அது வெளியில் ரூ. 150 என்று விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு நல்ல நியாயமான முறையில் உரம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது

[1974 மார்ச் 8 [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

பூச்சி கொல்லி மருந்து கிடைப்பது இல்லை. எப்போதாவது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வந்தாலும்கூட அந்த மருந்துகளை எல்லாம் கடைகளுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். அதுவும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் போய்ச் சேரவில்லை. அதையும் சரிவர விநியோகிப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மின்சாரத்திற்கு சர்சார்ஜ் உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் சிறு தொழில்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படும்.

விசைத் தறி போன்றவைகளுக்கு வரி போட்டால் அதனால் ஏழை மக்கள்தான் பாதிக்கிறார்கள். கைத்தறி வேஷ்டி, சேலை முதலியவைகளைப் பெரும்பாலும் ஏழைகள்தான் வாங்கி பாதிக்கப்படுவதால் சிறு தொழில்கள் அடிப்படையில் விசைத்தறிகளுக்குள்ள மின்சார சர்சார்ஜை நீக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு பாசன சிறப்புத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 4.51 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும்போது பாசன வசதிகள் எங்கேயில்லையோ அங்கே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை விட்டுவிட்டு ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் தொகுதியிலேதான் செய்வது என்று சொன்னால், அது நல்ல முறையில் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வழி வகுக்காது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்ற பகுதிகளிலும் இப்படிப்பட்ட பாசன வசதிகள் செய்வதற்கு ஆர்வம் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அந்தப் பகுதியில் பாலக்கோம்பை, லட்சுமிபுரம், தெப்பம்பட்டி குளங்களைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட 1 கோடி ரூபாய் கடனை ரத்து செய்துவிட்டதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது நெசவாளர்கள் அதிக சங்கங்கள் ஆரம்பித்து அதன் மூலம் உறுப்பினராகாத நெசவாளர்கள் யாரும் இருக்கமுடியாது

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 மார்ச் 8]

என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது என்ற நிலையில் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்படி சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் அதன் தலைவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும், அமைச்சர்கள் பெயரை வைத்தால் தான் சொசைடி தொடங்க அனுமதி அளிக்கப்படும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அப்படி இல்லாத வகையில் சொசைடி ஆரம்பிக்க யார் மனு போட்டாலும் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பின்தங்கிய பகுதிகளில்தான் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். குறிப்பாக நைலான் தொழிற்சாலை மதுரை மாவட்டத்தில் வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை வைகை அணைப் பகுதியில் ஆரம்பிக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கை எடுத்துக்கொண்டால் வெளிநாட்டு மதுவிற்கு 24 சதவீதம் என்றும், அரிஷ்டத்திற்கு 30 சதவீதம் என்றும் வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். அரிஷ்டத்திற்கு 50 சதவீதம் ஆகக் கூட ஏற்றிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் வெளிநாட்டு மதுவகைகளைப் பூர்ணமாக விலக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் படிப்படியாக இந்த மது விலக்கு அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இப்போதுள்ள சாராயக் கடைகளை இந்த ஆண்டே ரத்து செய்யவேண்டுமென்றும், மேல் நாட்டு மது வகைகளை ரத்து செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாற்பது பஞ்சாயத்து மருத்துவ மனைகள் மாநில அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக எங்களுடைய ஆண்டிப் பட்டி பகுதியில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகத்தை அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல முறை அந்தப் பகுதிக்கு வந்த அமைச்சர்களிடத்தில் மனுகொடுத்திருந்தும், இது நாள் வரையில் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதது என்னவென்று தெரியவில்லை. ஒரு

1974 மார்ச் 8] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

வேளை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அங்கேயிருக்கிறார் என்பதாலோ என்னவோ தெரியவில்லை. இப்போது குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்கள், ஊர் நல ஊழியர்கள், ஆயாக்கள், கம்பெளண்டர்கள் மிகவும் தொல்லைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களை அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆட்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என கமிஷனர்கள் சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கோ. இளங்கோவன்): 10 மணித்துளிகள் தரப்படும், 8 மணித்துளிகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் இரண்டு மணித்துளிகள் இருக்கின்றன.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ள ஆட்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள், கம்பெளண்டர் மற்றவர்களை கமிஷனர் கட்டாயப் படுத்த வேண்டாம் என்று உத்தரவு போடவேண்டும்.

கல்விக்காக இந்த ஆண்டு 110.15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1973-74-ம் ஆண்டில் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. இந்த நியமன விஷயத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. 3,000—5,000 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் ஆசிரியர் வேலை கிடைக்கிறது. பணம் இல்லாத ஏழைகள் ஆசிரியர் வேலை பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட லஞ்சம் வாங்காத நிலைமையேற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) வேண்டுமானால் ஊர், பெயர் முதலியவற்றைச் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன்.

பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்புவதற்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. திருவள்ளூர் வருக்கும் கோவில் கட்ட ரூ. 10 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த மூத்தறிஞர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்புவது குறித்து இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1974 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அடையாறு ராஜ் பவனத்தில் அந்த வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது தயவு செய்து உறுப்பினர் அதைப் போய் பார்த்தால் தெரியும்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் கூற வில்லை என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். மிகவும் நன்றி.

காவலர்களுக்கு வீட்டு வசதிக்காக ரூ. 54 லட்சமும், அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்ட ரூ. 80 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியில் இதுவரையில் வைகை அணைப் பகுதியில் புறக்காவல் நிலையம்தான் இருந்துகொண்டிருந்தது. 1-4-1974 முதல் அங்கே காவல் நிலையம் ஏற்படப்போகிறது. அங்குள்ள காவலர்களுக்கு வீட்டு வசதி மிகவும் அவசியம். அவர்கள் வீடுகள் கிடைக்காமல் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு உடனே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வைகை அணைப் பகுதியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களும் வீட்டு வசதியில்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களை நெடுஞ்சாலைகளுடன் இணைத்திட கிராமச் சாலைகள் திட்டத்திற்காக மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சாலை வசதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெங்கசமுத்திரம், டி. சுப்புலாபுரம், ஏ. வாடிப்பட்டி முதலிய இடங்களுக்கும், புலிமான்கோம்பை, வாசநாடு மலைப் பகுதிக்கும் சாலை வசதிகள் செய்து தரவேண்டும்.

குள்ளபுரத்தில் வராக நதியில் ஒரு பாலமும், அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் வைகையில் ஒரு பாலமும் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 8]

என்னுடைய பகுதியாகிய ஆண்டிப்பட்டி பேரூராட்சியில் 15,000 மக்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே 20,000 ரூபாய் சர்வே செலவும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அப்படியிருந்தும் இன்னும் அங்கே அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. உடனடி செயல்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்காக மானியங்களும் கடன்களும் வழங்குவதற்காக ரூ. 21.67 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சில ஒன்றியங்கள் பரப்பளவில் குறைவாக இருக்கும். சில ஒன்றியங்கள் பரப்பளவில் பெரியதாக இருக்கும். எல்லா ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக மான்யமும், கடனும் வழங்குவதென்றால் பெரிய பரப்பளவு உள்ள ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போல்தான் ஆகும். ஆகவே, பெரிய ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமாக மான்யம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆண்டிப்பட்டி ஒன்றியத்தின் பரப்பளவு பெரியதாக இருப்பதால், அதை இரண்டாகப் பிரித்து, இரண்டு ஒன்றியங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிம்சன் கம்பெனியில் 184 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசு இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினால் ஏழை மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்காது. வாழைப்பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுவது போல், வரிவிதிப்பை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சங்க காலத்தில் ஆவைக்குப் புலவர்கள் தான் தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற வரலாற்றை நாமெல்லாம் படித்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே சிலப்பதிகாரத்தை உலகத்திற்குத் தந்த இளங்கோவடிகளின்

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1974 மார்ச் 8]

பெயரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற தாங்கள் தலைன்ம ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நான் பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கரிகால் பெருவளத்தான் சோழனுக்குப் பிறகு வந்த கருணா நிதிச் சோழன் இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற இந்த நேரத்தில், மாதவப் பாண்டியன் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், அன்பில் சோழன் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், கண்ணப்பச் சோழன் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், சோழநாட்டைச் சேர்ந்த அம்மையார் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், மன்னைச் சோழன் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், ஆதித்ய பாண்டியன் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேவேந்திர உலகத்தைச் சேர்ந்த நான் பேசுகின்றேன் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மெம்பர் அவர்கள் என்ன, கற்பனை உலகத்தில் இருந்துகொண்டு பேசுகிறார்களா? பிராக்டிகலாக பழமைக் காலத்திற்குப் போய் சேர, சோழ பாண்டியர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களா? அல்லது கற்பனை உலகத்தில் இருந்துகொண்டு பேசுகிறார்களா? . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கோ. இளங்கோவன்) : 'நோ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், காரி ஆன்'.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தமிழைப்பற்றி கொஞ்சம் ஆர்வம் உள்ளவன் என்ற காரணத்தினால் என்னுடைய ஆசையைத் தெரிவித்தேன். அவ்வளவுதான். இந்த நேரத்தில் தேவேந்திர சோழனாகிய நான் பேசுகின்ற பேறு பெற்றமைக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் பேசுகின்ற பேறு பெற்றமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத் தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை மனமார வரவேற்று, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பான வேளாண்மைத் துறைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 68.81 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். விவசாயிகளெல்லாம் பயன் அடைகின்ற வகையில் நீண்ட காலக் கடனாக ரூ. 17 கோடியும்; குறுகிய கால-நடுத்தர காலக் கடன்களாக ரூ. 81 கோடியும் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

மேலும், 67.93 இலட்சம் ஏக்கராவில் உயர் ரகப் பயிர்களைப் பயிர் செய்கின்ற ஒரு திட்டத்தினை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதன் வாயிலாக ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் பெரும் பயன் அடைவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு சமார் 6,000 பேர்களுக்கு பால் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படியெல்லாம் வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்ததன் காரணமாக, தமிழக அரசு இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினால், மத்திய அரசுக்கு 50,000 டன், கேரளம், கர்நாடகம், மேற்கு வங்காளம், மராட்டிய மாநிலங்களுக்கு, உணவுப் பஞ்சத்தினால் அவதியுறுகின்ற மாநிலங்களுக்கு 40,000 டன் தருகிற நல்ல சூழ்நிலையைத் தமிழக அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே கேழ்வரகு, சோளம் போன்ற தானியங்களை 2,500 டன் பல மாநிலங்களுக்குத் தந்து தமிழகத்திற்குத் தனிச் சிறப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அன்னசத்திரம் ஆயிரம் கட்டுவதைவிட, ஆலயங்கள் பதினாயிரம் கட்டுவதைவிட, எழுத்தறிவு இல்லாத ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவு புகட்டுவது பெரிய தர்மம் என்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு இணங்க நாம் இன்றைக்கு கல்விக்காக ரூ. 110 கோடி செலவு செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு 10,000 ஆசிரியர்களுக்கு பாதிச் சம்பளம்தான் தருவோம் என்று சொன்னாலும் கூட, மாநில அரசு முழுச் சம்பளத்தையும் தருவோம்

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1974 மார்ச் 8]

என்ற வகையிலே இன்றைக்கு அளித்திருப்பது எவ்வளவு பெரிய சிறப்பான காரியம் என்பதனை ஆசிரியர் சமுதாயம் உணரும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கருதுகிறேன்.

பொறியியல் தொழில் துட்பப் பல்கலைக் கழகம் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று எத்தனையோ ஆண்டு களாக நாம் கோரி வருகிறோம் வடபுலத்தில் இருக்கிற மத்திய அரசிடம். ஆனால், அவர்கள் இன்னும் அதற்கு அனுமதி தரவில்லை. அண்டை மாநிலத்தில் இருப்பவர்களெல்லாம் அவர்களை என்ன கேட்பது, நாமே செய்துவிடுவோம் என்று கருதி, புதிய பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவ தெல்லாம் மாநில சுயாட்சி இல்லாமல் இருப்பதால் தடங்கலாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில சுயாட்சி அடையவேண்டும் என்று நாம் சொல்வது நியாயமான வாதம் தான் என்று மாற்றுத் தரப்பில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இதன் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான். கூனன் நிமிர்கிறான், குருடன் கண்விழி பெறுகிறான். சங்க காலத்தில் கூட இல்லை. அதற்குப் பின்னால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எசு கிறிஸ்து வாழ்ந்த காலத்தில், அவர் தொட்டதும் கூனன் நிமிர்ந்ததும், குருடன் கண்ணொளி பெற்றதுமான நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பைபிளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கரிகால் பெருவளத்தான் சோழனுக்குப் பின் வந்த கருணாநிதிச் சோழன் காலத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் கண் ஒளி வழங்கும் திட்டம் ஆரம்பிக் கப்பட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டு பயன் அடைந்திருப்பதை நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் கூடவே போயிருந்து கண் ஒளி இழந்தவர்களுக்குக் கண் கொடுத்த காட்சியைப் பார்த்தேன்.

தமிழ் வாழ, தமிழ் செழிக்க இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதிலே ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. மற்றவர்கள் எதை எதையோ பேசலாம். ஆனால், உண்மை நிலை என்னவென்று கேட்டால், இதற்கு முன்னால் யார் யாரோ நாட்டை ஆண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் கலைஞர் கருணாநிதி ஆட்சியில் குழந்தைகள் வாழ வேண்டும், வயோதிகர்கள் வாழ வேண்டும் என்று வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன் போன்ற

1974 மார்ச் 8] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

திட்டங்களை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் வோட்டு போடப்போகிறார்களா, அல்லது வயோதிகர்கள் 55 வயதுக்கு மேல் இருப்பார்களோ, இல்லையோ, இல்லாமல் போய்விடுவோர்களோ என்று கூட எண்ணிப் பார்க்காமல் அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காக இம்மாதிரி திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள்.

யாரும் வாழ வேண்டும், இந்த நாட்டில் இருக்கிற அனைவரும் வாழ வேண்டும் என்ற வகையிலே இந்தத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள் முதல் அமைச்சரைப் பார்த்து இந்திரன், சந்திரன் என்றெல்லாம் புகழ்ந்தார்கள், ஐஸ் வைக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்கிறேன். பிள்ளை பெற்ற தாய் தன் மகளை எடுத்துக் கொஞ்சுகின்ற நேரத்தில் 'கண்ணே, மணியே, தேனே, தெள்ளமுதே' என்று சொன்னால், அந்த நேரத்தில் பிள்ளை பெறாத தாய் அவள் பேரில் கோபம் கொண்டால் அதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் வேறு எதுவும் சொல்ல முடியாது.

தி.மு.க. அரசு, தமிழக அரசு நிலப்பிரபுக்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் பேசுகிறவர்களுக்கு நான் தாழ்மையுடன் அவர்கள் காலடியில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் காணிக்கையாக வைக்கிறேன். தி.மு.க. அரசுதான் ஆளுரான் ஆலைக்குச் சொந்தமான 4,000 சோச்சம் ஏக்கரவை நாட்டுடைமையாக்கியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது முதலாளித்துவ அரசு என்று தி.மு.க. அரசைப் பார்த்து குற்றம் சாட்டலாமா? முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கும் அரசாக இந்த அரசு இருக்குமானால் ஆலைகளை நாட்டுடைமையாக்கியிருக்குமா என்பதனை அருள்கூர்ந்து ஆழ்ந்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

வாய் புளித்ததோ, மாங்காய் புளித்ததோ என்று மனதுக்குத் தோன்றியதையெல்லாம் பேசுவது சரியல்ல. அங்கேயும், இங்கேயும் உள்ள அபிவிருத்தியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். வட புலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்கள் திட்டத்தைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1974 மார்ச் 8]

ஏழைகள் எரிக்கின்ற விறகுக்கு இங்கே வரியை ரத்து செய்திருக்கிறோம். அடுப்பு பத்தவைக்கின்ற எண்ணெய்க்கு அங்கே அவர்கள் வரி போடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் வாழ்க்கையை வாட்டி வதைக்கிறது மத்திய அரசு. அவர்கள் வாழ்க்கை பாதிக்கின்ற வகையிலே வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கிறவர்கள் சாதாரண வியாபாரிகள் 50,000 ரூபாய் வரையில் வரி இல்லாமல் வியாபாரம் செய்யலாம். 40,000 சிறு கடை வியாபாரிகள் பயன்பெறுகிற வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு 54 லட்சம் ரூபாயில் வீடு கட்டும் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு 8 கோடி ரூபாய்; குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு 4.75 கோடி ரூபாய்; குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கின்ற ஒரு நல்ல சிறப்பான திட்டம் இவைகளை எல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிறோம்.

ஐம்பத்தொன்பது பொருட்களுக்கு இருந்த பல முனை விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட்டு ஒரு முனை வரியை விதித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். சாதாரண மக்கள், அன்றாடம் காய்க்கிகள், அரைப் பட்டினி, கால் பட்டினி கிடக்கும் பாமர மக்கள் உபயோகிக்கின்ற பருப்பு வகைகளுக்கும் எண்ணெய் வகைகளுக்கும் வரியைக் குறைத்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டி, பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

இன்னும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தலைவரவர்கள் எனக்கு இன்னும் 2, 3 நிமிடங்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி நன்னிலம். பேர்தான் நன்னிலம் என்று இருக்கிறதே தனியர உள்ளபடியே அங்கே சொல்லத்தக்க அளவில் ஒன்றும் 'லேது'. அது ஒரு நாலுகாவின் தலைநகரம். அங்கே ஒரு அரிசன்

1974 மார்ச் 8] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

வெல்பேர் தாசில்தார் கிடையாது. முக்கிய திட்டங்கள் எதுவும் கிடையாது. கலைஞர் அவர்களிடம் 6, 7 முறை கேட்டு, இப்போதுதான் ஒரு 'பேயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்' வாங்கியிருக்கிறேன். 7, 8 ரெகுலேட்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான். வேறு எதுவும் இல்லை. ஒரு ஜூடஷியல் கோர்ட்டும், ஒரு கிரிமினல் கோர்ட்டும் வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

ஒரு தாலுகா என்று சொன்னால் அதற்கு சில தகுதிகள் இருக்கவேண்டும். தாலுகா என்று வெள்ளைக்காரர் ஆட்சிக் காலத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வளர்ச்சிக்குரிய திட்டம் ஒன்றும் இன்னும் இல்லை. சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் பேசும்போது ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் என்னென்ன சொல்கிறார் என்பதைத் தொகுத்து, அவர்கள் சொல்வதை ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கலைஞர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் எங்களுக்கு நிறைய நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய நன்னிலம் தொகுதியில் ஒரு ஜூடஷியல் கோர்ட்டும், ஒரு மால்டிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டும் அமைத்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது சட்ட அமைச்சரவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். உரிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வாஞ்சூர் போன்ற பகுதிகளில் ஒரு அணை, இரண்டு அணை கொடுத்து ஒரு குடம் தண்ணீர் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் கிடைக்காமல் இப்படி விலைக்கு வாங்கவில்லை. தண்ணீர் கிடைக்கிறது; கிடைக்கிற தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. அதனால் நல்ல தண்ணீர் வெளியிடங்களிலிருந்து கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. நன்னிலம் மக்கள் நல்ல விசுவாசம் உள்ளவர்கள்; அவர்கள் நன்றியுள்ள மக்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டு கால ஆட்சியில், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், வாராது வந்த மாமணி, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழர்களின் தானைத் தலைவர், ஏழை எளிய

அ. தேவேந்திரன்.

[1974 மார்ச் 8]

மக்களின் ரட்சகர் தயாரித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது இப்பேர்ப்பட்ட நல்ல நாட்டில் நாமெல்லாம் இருக்கிறோம் என்ற மன நிறைவோடு உளமார வரவேற்றுப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒருவன்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுகிறேன் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே அருள்கூர்ந்து கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாக எனக்கு ஒதுக்கித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நமது மன்றத்தின் பார்வையாளர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சிலர் எப்போதோ தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காகக் குறைத்திருந்தால் அது நியாயம் அல்ல. இந்த நாட்டின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற இடம் இந்த மாமன்றம். இங்கே மக்களின் எண்ணங்கள் எப்படிப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து அனைவரும் பார்ப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறு செய்தால் அதற்குண்டான தண்டனையை அவர்கள் அனுபவிப்பார்கள் என்பது அறிந்ததே.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நம்முடைய அகில இந்திய கட்சிக்காரர்கள் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நமது கட்சி உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் நேற்று பேசும்போது சில முக்கிய விஷயங்கள் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு மிக மிகப் பண்பட்ட பேச்சு; பொருள் நிறைந்த பேச்சு; அதையாரும் மறுக்க முடியவில்லை. மறுக்க முயன்றவர்களுடைய வாதம் அவர்களே வெட்கித் தலைகுனியக் கூடிய வகையிலே நண்பர் சுப்பு அவர்களுடைய பேச்சு இருந்தது. இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டு ஏறத்தாழ 7 ஆண்டு காலம் ஆகிறது என்று சொல்கிறோம். இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, இந்த ஆட்சியை கொள்கை அளவில் எதிர்க்க எதாவது ஒரு கட்சி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. வெளியே பலர் பலவிதமாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

[1974 மார்ச் 8 [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

அவர்களைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. உரிய இடத்திலே கொள்கை அளவிலே எதிர்க்க யாராவது இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

இங்கே திரு. குமாரசாமி அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பேசும் போது இங்கே குதிரைப் பந்தயத்தை ஏன் எடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். இது அகில இந்தியப் பிரச்சனை. காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே கூட குதிரைப் பந்தயம் இருக்கிறது. இங்கே இல்லை என்றால் மக்கள் அங்கே போவார்கள். நம்முடைய பணம் வீணாகும். ஆகவே, ஒரு மாநிலத்தில் மட்டும் ஒழிப்பது என்பது முடியாது.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லிலே தோற்றுவிட்டதால் கள்ளை எடுத்துவிட்டார்கள் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அதுவும் அகில இந்தியப் பிரச்சனை. இங்கே நமக்கு அறிவுரை சொல்லும் அகில இந்தியக் கட்சிகள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. ஒரு கொள்கையைப் பற்றி, அல்லது திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்வதனால் அது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்துவதாக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் நம்மைப்பற்றி மட்டும் சொல்வதாக இருந்தால், அது வேண்டுமென்றே நம்மீது குறைசொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணமே அல்லாமல் வேறல்ல. உள்ளபடியே கொள்கை அளவில் இந்த ஆட்சியை எதிர்க்க யாராவது இருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக அவர்களிடம் மன்விப்புக் கேட்டுக்கொள்ள இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

ஏழு ஆண்டு ஆட்சியிலே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள், விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னால் எந்த அடிப்படையில், எந்தச் சட்டத்தினால் உயர்ந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படி யாரும் சொல்வது கிடையாது.

சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது இந்த ஆட்சியா அதைச் செய்தது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசுதான் நிறுவியது. அதற்கு யார் காரணம் என்று பார்க்க வேண்டாமா? எங்களுடைய காலத்திலே அதற்குப் பெருமுயற்சி செய்து, ஏற்பாடு செய்தோம். மத்திய அரசுதான் பணம் கொடுத்தது; அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொன்னால் மாநில அரசின் முயற்சியினால்தானே வந்தது. அதனால்தான் அதைப்பற்றி நாங்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறோம்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 மார்ச் 8]

அடுத்து, அணைக்கட்டுகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நீங்களா கட்டினீர்கள், இருப்பவைகள் எல்லாம் முன்னாலே கட்டப்பட்டவை என்று சொல்கிறார்கள். புதிதாக நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்கிறார்கள். இன்னும் எங்கே கட்டவேண்டும், சொல்லுங்கள்; எங்கேயாவது கட்டாமல் இருக்கிறதா? இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. குமாரசாமி அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வறுமையின் காரணமாக அந்தப் பணத்தை வேறு வழிகளில் செலவு செய்துவிடுகிறார்கள். சிலருக்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஒரு கிணறுக்கு 5,000 ரூபாய் அல்லது 10,000 ரூபாய் செலவாகும். சர்க்காரே முயற்சி எடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் கிணற்றை வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, உரிய தொகையைத் தவணை முறையில் வசூல் செய்துகொண்டால் இந்தத் தொல்லைகள் இருக்காது என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு நல்ல கருத்துதான். இதை நிறைவேற்றுவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கும் என்று அரசு சொல்லலாம். இருக்கின்ற சிக்கலைத் தீர்த்து, இந்த வசதியைச் செய்துகொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். சர்க்கார் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி நல்ல திட்டங்களை யார் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். நாமெல்லாம் பள்ளியிலே படித்திருக்கிறோம். மானம், குலம், கல்வி, அறிவுடைமை, அன்புடைமை இப்படி பத்தும் பறந்துபோகும் பசி வந்திட என்று புலவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஏன் தோற்றது? பசிதான். உண்ண உணவில்லை. இருபது ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் உண்ண உணவில்லை. ஆகவே நீங்கள் நாட்டை ஆளவேண்டியதில்லை என்று விரட்டிவிட்டார்கள். நாங்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி தருவோம் என்று சொன்னோம்; தந்தோம். நிச்சயமாகத் தந்தோம். இன்றைக்குக் கூட மாநில சுயாட்சி கிடைத்தால் நிச்சயமாகக் கொடுக்க முடியும். இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

1974 மார்ச் 8] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆனால் நிலைமை என்ன? இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில், அதற்குப் பணிந்து, மதிப்புக் கொடுத்து நடக்கிறோம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் தடையாக இருக்கிறதா? ஒரு படி கொடுத்தார்களே, ஏன் நிறுத்தினார்கள்? மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்பதுபோன்ற வியாக்கியானத்தைப் புதியதாகக் கொடுக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொல்லுங்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சரே சொன்னார்கள், நமக்கு வேண்டியது உரம், மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறார்களா? நமக்குத் தேவையான உரத்தைக் கொடுத்தால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நன்றாக விளைந்தால் 3 படி கொடுக்க முடியும். 3 படி என்ன, எட்டு படி, பத்து படி என்று விற்பதுகொண்டு இருந்ததுதானே? போதுமான பவர் கிடைத்தால் இன்னும் ஏராளமான பம்பு செட்டுகளை வைக்கலாம். தூத்துக்குடி, மேட்டூர், நெய்வேலி என்று நாம் 3 கேட்டால் 2 சாங்ஷன் பண்ணினார்கள். இன்னொன்று சாங்ஷன் பண்ணவில்லை.

நீங்கள் அணை கட்டினீர்களா? என்றார். அங்கே அணை கட்டுவது? எங்கே அணை கட்டலாம் என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள். நாங்கள் கேட்கவில்லை என்றால் சரி. இன்றையதினம் வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்காக 69 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நீர்ப் பாசனத்திற்காக 31 கோடி, இன்னும் குறுகிய காலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் ஆகியவற்றுக்காக 98 கோடி ஆக ஏறத்தாழ 200 கோடி ரூபாய் உணவுப் பிரச்சனைக்காகச் செலவு செய்கிறோம். மின்சாரத்திற்காக 50 கோடி செலவு செய்கிறோம்.

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்று சொன்னார் பாரதியார். இந்த ஆட்சி உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வேண்டிய ஆக்கத்தை எல்லாம் அளிக்கிறது. விடு கட்டித்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 மார்ச் 8]

தருகிறீர்கள் என்றால் சென்னை நகரைத்தானே கருத்தில் எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்கிறார்கள். கிராமாந்திரங்களில் சுகாதார வசதிக் குறைவா? அங்கு தண்ணீர் கிடைக்கிறது. 1½ க்ரவுண்ட், 2 க்ரவுண்டிலே கூட வீடு உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நகரங்களிலே முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்களிலே ஜல வசதி இல்லை, சாக்கடைகள் எங்கு பார்த்தாலும், வெளியில் இருக்கிற மக்கள் வந்து குவிந்துவிடுகிறார்கள்.

இங்கே வீடுகள் உடனடியாகத் தேவைப்படுகின்றன. முன்பு இருந்தவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மழைக்காலத்திலே நாற்பது, முப்பது என்று கொடுத்தார்கள், எரிகிற காலத்திலே முப்பது, நாற்பது என்று கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியிலே வெள்ளம், தீக்குப் பாதிக்கப்படாத வீடுகளைக் கட்டித் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜர் காலத்தில் எதைக் கேட்டாலும் ஆகட்டும் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் எதையுமே விட்டுவைக்காமல் செய்துவிடுகிறார்களே என்கிற காரணத்தினால்தான் தங்களுக்கு ஆதரவு குறைந்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: இது பொது விவாதம். எல்லா விஷயங்களும் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றன. டிமாண்டுகளுக்கு நேரத்தைக் குறைத்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு உறுப்பினருக்கு 20 நிமிடங்கள் கூட இல்லையென்றால் என்ன கருத்தைச் சொல்ல முடியும்?

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடன்களைத் தள்ள வேண்டும் என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஆட்சியா, டெபிசிட் என்றால் கான்சியை அடித்து அட்ஜஸ்ட் பண்ண முடியும். நாம் வரிதான் போடவேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் வரிப் பணத்தை எடுத்து கடனாக கொடுத்துவிட்டு, அதை ரத்து செய்துவிடுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. நாம் ஒருவருக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டு, கேட்காமல் அப்படியே விட்டு விடுவோமா? முடியவில்லை என்றால் ரைட் ஆப் தான் பண்ணுகிறோம். பொதுவாக அப்படிச் சொல்வது பேச்சுக்கு அழகாக இருக்குமே தவிர நடைமுறைக்கு ஒத்து வராது.

1974 மார்ச் 8] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இன்னும் விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனை ஆண்டுகளாக வியாபாரிகள் ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டார்கள்? யாராவது கவனித்தார்களா? கவனித்ததே கிடையாது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான் இன்றைக்கு ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பொருள்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய இந்த ஆட்சியை யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள்.

ஆனால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் டிபெக்ட் இருக்கிறது. சின்சிய ராக சென்ட் பர்சென்ட் அதிகாரிகள் வேலை செய்தால் ஒரு தப்பு இராது. கவர்மெண்டு பாலிசி அத்தனையும் பர்பெக்ட். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளிடம் ஒரு தவறான கருத்து. முன்பெல்லாம் அவர்கள் 'க்களைப் பார்க்கமாட்டார்கள். இந்த ஆட்சியில் மனிதாபிமான டிரான்ஸ்சியோடு நடக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அவர்களுக்கே ஏதோ தங்கள் கௌரவம் குறைந்துவிட்டதாக நினைக்கிறார்கள். மறைமுகமாக இந்த ஆட்சி போனாலும் சரி என்று செயல்படுகிறார்கள். அவர்களிடம் நாம் சொல்வது என்ன? ஒரு காரியம்—இது முடியும், இது முடியாது என்று நிலைமையைச் சொல்லிவிடலாம். அவர்கள் ஆட்சி மீது குறை சொல்ல மாட்டார்கள்.

அடுத்து, குடும்ப பென்ஷன்—நல்ல திட்டம். அண்ணாவின் எண்ணப்படியே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். நமது முதல்வர் அவர்களே சொல்வார்கள், 'நமக்கு ஆட்சியே லட்சியம் அல்ல. லட்சியத்தை அடைவதற்கு ஆட்சியை ஆதரவாகக் கொள்கிறோம்' என்பதாக.

உதாரணமாக, பல்லாண்டுகளாகப் பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் பார்ப்பான், சூத்திரன் என்கிற சாதிப் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்று பிரச்சாரம் செய்துவந்தார்கள். சாதி பேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை அமைக்க நமது அரசாங்கம் சூறுகிய காலத்தில், எல்லோரும் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்கிற சட்டத்தையே கொண்டுவந்தது. நான் திரு. பொன்னப்ப நாடார், திருமதி சோதி வெங்கடாசலம் ஆகியவர்களைக் கேட்கிறேன். இது நல்ல காரியம் அல்லவா? அவர்கள் யாராவது மத்திய

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 மார்ச் 8]

சர்க்காருக்குச் சொல்லி கான்ஸ்டிடியூஷனை அமெண்டு பண்ணச் சொல்லக் கூடாதா? இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்பதாகத் தலைமை நீதிமன்றம் அந்தச் சட்டத்தை வித்தேறாண்டு பண்ணியிருக்கிறது.

அப்படியே சுயமரியாதைத் திருமணம்—முன்பு அந்தத் திருமணங்களே செல்லத்தக்கது அல்ல என்று தீர்ப்பளித்திருந்தார்கள். இது மனிதாபிமானப் பிரச்சனை. ஒரு பெண், ஒரு ஆணைத் தலைவர்கள் முன்னிலையில் விரும்பித் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். அது சட்டப்படி செல்லாது என்றால்? இத்தகைய திருமணங்கள் செல்லுபடியாகும் என நாம் சட்டம் செய்தோம். நம்முடைய லட்சியத்திற்கு ஆட்சியை ஆதரவாகக் கொண்டோம்.

அப்படியே, இதற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்றார்களே, நாடு வந்தால் சோறு வருமா என்றுதானே கேட்டார்கள். இது எல்லாம் தன்மானப் பிரச்சனை இல்லையா? தமிழனுக்குத் தன்னுடைய நாட்டைத் தமிழ்நாடு என்று அழைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் கூட உரிமை இல்லையா? அண்ணா வந்தார்கள். ஏகோபித்து ஒரு தீர்மானம். நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது.

மத்திய சர்க்கார் மீது குறை சொல்கிறீர்களே என்று கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற செட்டப்பைச் சொல்கிறோம். கொடுக்கிற பணத்தைச் சரியான முறையில் செலவிடாது சில மாநிலங்கள் முன்னேற்றவில்லை என்றால் அதற்கு நாமா பொறுப்பு? எங்களுக்குரிய நியாயமான பங்கைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கக் கூடாதா?

இந்த அரசு மனிதாபிமான உணர்சியோடு எத்தனை காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது? கண் பார்வை இழந்தவர்கள்—கண் ஆப்பரேஷன் செய்துகொள்ள வசதி இல்லாதவர்கள்—அவர்களுக்கு எல்லாம் கண் ஆப்பரேஷன் செய்து, கண்ணாடி வழங்கியது தப்பா? இன்னும் பெருவியாதிப் பிச்சைக்காரர்கள்—அவர்கள் சில இடங்களிலே தங்கி, நல்ல வைத்திய வசதி, தொழில், சாப்பாடு பெற வழி செய்திருப்பது நல்லது இல்லையா? மனிதன் மனிதனை வைத்து இழுக்கிற அவல நிலையைப் போக்க சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கிய திட்டம்—நல்லது இல்லையா? சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்கியவர்கள் கூட நன்றி கெட்டத்தனமாக நடக்கிறார்கள் என்றால்—

1974 மார்ச் 8] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

நியாயத்திற்கு நன்றி காட்டவேண்டாமா? இவர் செய்தாரா, அவர் செய்தாரா என்பது அல்ல. இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் இவற்றை எல்லாம் நினைத்தாவது பார்த்தார்களா? இவையெல்லாம் பாராட்டக் கூடியவை அல்லவா? இதேபோன்று எத்தனையோ பிரச்சனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், எதிர்ப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லை.

முடிவாக, நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், நம்மை மூன்று பேர் எதிர்க்கலாம். முதலில் பெரும்பெரும் கோடஸ்வரர்கள் எதிர்க்கலாம். அவர்கள் எங்காளே பாதிக்கப்படவில்லை. ஆனால், ராஜாவாக இருந்தவர்கள் சாதாரணமாக ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கவேண்டும்—அதுவும் கூட நியாயமற்ற எதிர்ப்புதான். அடுத்தது, இங்கே இருக்கிற பிராமணப் பெருங்குடி மக்கள். பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு 100-க்கு 97 பேர் பிராமணர் அல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நியதியின் அடிப்படையிலே, காரியங்கள் நடக்கின்றனவே தவிர, அப்பொழுது கூட அவர்களில் 100-க்கு 25 பேர் சலுகைகள் பெறுகிறார்கள். அது என்ன காரணமோ, இந்த நாட்டின் துரதிருஷ்டமோ என்னவோ தெரியவில்லை.

இன்னொரு சாரார், பஸ் முதலாளிகள். அவர்களெல்லாம் கோடஸ்வரர்களாக, நிலச் சுவான்தார்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள்தான் எதிர்க்கவேண்டுமே தவிர, ஆதித் திராவிட மக்களும், திராவிட மக்களும், சாதாரண பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள்? எம்.ஜி.ஆர். என்ன செய்யப் போகிறார்? அவர் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. அதையும் பார்க்கப் போகிறோம். நிச்சயமாக எந்த ஆட்சி வந்தாலும் சரி, இதைவிட நல்ல திட்டங்களை யாரும் நடத்த முடியாது என்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னிடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே நத்தம் கிராமம் குட்டுப்பட்டி கிராமத்தில் நா. காதர் மொகைதீன் என்பவருக்கு 59 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே,

[திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம்] [1974 மார்ச் 8]

மண் வளப் பாதுகாப்புத் துறை 59 சென்ட் நிலத்திலே 40 அடி வரப்புப் போட ரூ. 1,400 வசூல் செய்கிறார்கள் என்ற புகார் எனக்கு வந்திருக்கிறது. நாற்பது அடி நீள வரப்புப் போட ரூ. 1,400 வசூல் செய்கிறார்கள் என்றால், அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுடைய கதி என்னவாகும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் இப்போழுது ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். 20-3-1974-ம் தேதி, தான் திக் குளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார் அந்த நா. காதர் மொகைதின் என்பவர். ஆகவே, இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த நிலத்தைப் பார்வையிட்டு, 40 அடி நிலத்திற்கு, கரைபோடப் பட்டதைப் பார்வையிட்டு, அதற்கு எவ்வளவு பணம் வருகிறதோ, அந்தப் பணத்தை அவரிடத்திலே வசூலித்து, அவருடைய உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதியிலே மதிப்பிற்குரிய தம்பி நாயக்கர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் வெட்டாத மரத்தை வெட்டியதாக அவதூறு வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள். அதிலே, குறிப்பாக, . . .

திரு. க. நாகராஜன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடும் வழக்கு நீதிமன்றத்திலே விசாரணையிலே இருக்கிறது. அதைப் பற்றி, இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிடுவது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, வழக்கைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவிலே கூறுவது என்றால், ஒருவேளை 'சப் ஜூடிஸ்' என்று வரும். அதல்லாமல், ஏதோ ஒருசில விவரங்கள்தான் கூறுகிறாரே தவிர, அந்த வழக்கின் சாராம்சத்திலே அவர்கள் புகவில்லை. ஆதலால், அவரைத் தொடர்ந்து பேச அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. நாகராஜன்: அவர் ஒரு பயங்கரமான குற்றச் சாட்டைக் கூறி இருக்கிறார். ஏதோ, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் தூண்டி விட்டு வழக்கு போட்டதாகக் கூறினர். அந்தக் குற்றச் சாட்டை ஒன்று நிரூபிக்கவேண்டும், அல்லது திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 8]

திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம் : நிருபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நமது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் எனது தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே, 1-ம் நெம்பர் மாத்தை மதிப்பிற்குரிய தம்பி நாயக்கர் அவர்கள் வெட்டியதாக ஏவிவிட்டு, கேஸ் போட்டு, அதன் பேரிலே கேஸ் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை விரிவாக நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திலே ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட உறுப்பினரைப்பற்றிக் குற்றம் குறை சொல்வதாக இருந்தால், முன்னரே பேரவைத் தலைவரிடத்திலே ஆதாரத்தைக் கொடுத்து, அவர் அனுமதி அளித்து, வாய்ப்பளித்தால் சொல்லலாம். இப்பொழுது அவர் ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார். அந்தக் குற்றச்சாட்டை அவர் ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்ல முடியாது. அவர் சொல்லிய குற்றச்சாட்டை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். அதைப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு பிசச்சனை வழக்கிலிருந்தால், வழக்குக்குள் துழையாமல், விவரங்கள் பற்றிப் பேசுவது நான் பொருத்தம் என்று நான் முன்பே கூறினேன். அவர், இப்பொழுது சுறியநிலிருந்து ஏதோ சண்டை இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் கேசினுடைய விவரங்களிலே புகாமல், பொதுவான விவரங்களைக் கூற அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள் * * பற்றிப் பேசினார். அதைச் சபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். பத்திரிகையிலும் வெளியிட வேண்டாமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம் : பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்குமாறு . . .

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிறகு யார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற பிரச்சனையெல்லாம் வரும்.

திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம்: இரயிலே ஓடாத ஊர்களில், இரயில் தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்ததாக காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது பொய் வழக்கு போட்டிருந்தார்கள். அதேபோல் வெட்டாத மரத்தை வெட்டியதாக அவதூறு வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் குறிப்பிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நத்தத்திலே பெரியருவி நீர்த்தேக்கம் காங்கிரஸ் காரர்களால் கட்டப்பட்டது. அங்கு 170 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை, நஞ்சை நிலமாக மாற்ற இந்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அந்தப் புஞ்சை நிலம் எப்போது நஞ்சை நிலமாக மாற்றித் தரப்படும் என்று கேட்கிறேன்.

நத்தம் செல்லப் நாயக்கன்பட்டி, மூங்கில்பட்டி வழியாக பட்டாளம்பட்டி அழகர்கோவிலுக்கு 20 கிலோ மீட்டர் ரோடு உள்ளது. அது பொதுமக்களுக்கு வசதியாக இல்லை. இப்பொழுது நத்தத்திலிருந்து மதுரை சென்று அங்கிருந்து அழகர்கோவில் செல்ல 70 கிலோமீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. ஆகவே, பொது மக்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் வசதி செய்ய, அந்த 20 கிலோ மீட்டர் ரோடைச் செப்பிப்பிட்டு, வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒருவர் வேலைக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், எம்பிளாய்மென்ட் ஆபீஸில், பெயர் அனுப்பப்பட வேண்டும். அங்கிருந்து பணம் உள்ளவர்கள் அந்தப் பெயரை வாங்கி வருகிறார்கள். ஏழைகள் கார்டு பெற முடியவில்லை. ஆகையினாலே சீரியல் முறைப்படி இன்டர்வியூ அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யும்படி இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நத்தத்திலே திருமணிமுத்தாறு அணைக்கட்டு கட்ட அரசு மதிப்பிட்டு உள்ளது. அது எப்பொழுது துவங்கப்படும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே அழகர்மலை வேம்பாளி அணைக்கட்டு கட்ட மதிப்பீடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 8] [திரு. மு. ஆண்டி அம்பலம்]

சின்னமுனையூர் பின்னமலையில் அணைக்கட்டுத் திட்டம்—என் தொகுதியிலே—இருக்கிறது. அது எப்பொழுது கட்டப்படும் என்பதை இந்த அரசை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கொட்டலம்பட்டியிலிருந்து பொட்டம்பட்டி குருவார்பட்டி. செல்லும் சாலையில் வள்ளிமலை முருகன் கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலைச் செப்பணிட்டு, அந்தக் கோவிலுக்குச் செல்லும் பாதையை நல்ல முறையிலே அகலப்படுத்தி, பொது ஜனங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து, அந்த முருகன் கோவிலுக்குச் செல்ல வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1,500 பேர் கொண்ட கிராமங்களில் தார் ரோடு போடும் திட்டம் இருக்கிறது. திட்டமிட்ட 6 கிலோ மீட்டர் மெட்டல் போட வேண்டுமென்றால் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 30,000 செலவாகிறது. அதே 6 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு தார் போட்டால் ரூ. 60,000 ஆகிறது. ரூ. 30,000 வீதம் 5 வருஷத்திற்கு ரூ. 1½ இலட்சம் ஆகிறது. ஆகவே, மெட்டல் ரோடை வருஷா வருஷம் போட வேண்டும், தார் ரோடை 5 வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை போட வேண்டும்.

சென்னை மாநகராட்சியில் வகுப்பு அடிப்படையில் மேயர், துணை மேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதைப் போல், மதுரை மாநகராட்சியிலே மேயர், துணைமேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவாரா? அதிலே அரிசனங்களுக்கு ரிசர்வ் தொகுதி ஒதுக்கப்படுமா என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

142. Notification issued with G.O. Ms. No. 2052. Rural Development and Local Administration dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the